

Šiluvos žinia

2007 m. spalio Nr. 3

„Per Mariją Dievas įžengė į istoriją“

Arkivyskupo Dominique Mamberti, Šventojo Sosto sekretoriaus santykiams su valstybėmis homilija, pasakyta Šiluvoje 2007 m. rugsėjo 10 d., švenčiant Švč. M. Marijos Gimimo atlaidus

Brangūs broliai, popiežius Pijus XI pavadino Lietuvą „Marijos šalimi“. Šiluvos Dievo Motinos šventovė, kurioje dabar susirinkome švęsti Eucharistijos, liudija Lietuvos žmonių meilę Dievo Motinai. Į šią šventovę kasmet plūsta daugybė tikinčiųjų, ypač Švenčiausiosios Mergelės Marijos Gimimo šventės proga. Šiandien čia susirinko tikintieji valstybės teisėsaugos darbuotojai. Jiems, arkivyskupui Sigitui Tamkevičiui, apaštališkajam nuncijui, politinės valdžios atstovams, kunigams, vienuoliams ir vienuolėms bei visiems, įsitraukusiems į tarnystę Evangelijai, atnešu Šventojo Tėvo Benedikto XVI sveikinimą ir palaiminimą.

Ką tik išklaudyta Evangelijos ištrauka, šalia kitų dalykų, pateikė mums Jėzaus genealogiją. Šis pasakojimas, drauge su lygiagrečia evangelisto Luko 3 skyriaus vieta, yra vienas pačių reikšmingiausių Evangelijos tekstų. Iš tiesų genealogijoje girdime skambant vardus tų vyrų ir moterų, pagal paslaptinę Dievo sumanytą suvaidinusių svarbų vaidmenį Izraelio tautos gyvenime ir išganymo istorijoje, kurios viršūnė yra Kristus.

Tarp Jėzaus protėvių matome žmogišką didybę ir skurdą, o galiausiai – nuodėmės šešėlį: Dovydo svetimavimą, Saliamono stabmeldystę ir skandalingą Izraelio karalių kroniką. Tarp išvardijamų pramočių nieko nepasakoma apie šventas patriarchų žmonas Sarą, Rebeką, Rachelę, tuo tarpu minimos moterys, stebinančios jokio pasigėrėjimo nekeliančiais savo darbais: Tamara, kanaanietė Rachaba, moabitė Ruta ir Betsabėja.

Taigi Kristaus žmogiškoji genealogija kupina ne vien šventųjų: ji buvo rašoma ir iškraipytomis, melagių, išdavikų bei amoralių žmonių eilutėmis.

Tačiau šioje genealogijoje randame aprašymą, kaip veikia Dievas. Istorijos siūlas nuolat trūkinėja, tačiau Viešpats jį visada sujungia. Jis ištikimas ir tada, kai Izraelis yra Jam neištikimas. Šių žmonių kartų upė, kupina nuodėmių ir nusikaltimų, palengva tampa skaidraus vandens šaltiniu, kai artėjame prie laikų pilnatvės: su Marija, Motina, ir Jėzumi, Mesiju, atperkamos visos kartos.

Šios dienos šventimas mums primena Dievo Motinos gimimą, tačiau tikroji šio įvykio reikšmė yra Žodžio įsikūnijimas. Marija gimsta, maitinama ir auga, kad būtų Dievo Sūnaus Motina. Per ją Dievas įžengė į istoriją ir visiškai įėjo į žmonijos maišatį, žmogus tarp žmonių. Jis yra su žmonija, kad ją išgelbėtų, pasiimtų sau jos skausmą ir vienišumą, išvaduotų iš nuodėmės ir ypač – mirties tamsybių. Ši džiaugsminga žinia tampa didžios vidinės ramybės ir visa pranokstančios laimės

*Geroji Motina, visada žvelk į šią tautą ir ją laimink.
Stiprink lietuvių ryžtą klausyti Tavo Sūnaus Jėzaus žodžio; to gyvybės žodžio, kuris čia buvo pasėtas prieš amžius.*

Iš popiežiaus Jono Pauliaus II pamokslo Žodžio liturgijoje Šiluvoje 1993 m. rugsėjo 7 d.

priežastimi. Norėdami pasinaudoti šia gyvenimo gausa, neprivalome daryti nieko kito, kaip tik atsakyti mums šaukiančiam Viešpačiui savuoju „Tebūnie“, o tai reiškia: „Mano gyvenimas yra Tavo rankose ir sutinku įsitraukti į Tavo meilės planą.“

Šis Evangelijos puslapis nušviečia taip pat ir mūsų išrinkimo paslaptį, t. y., kaip atsitiko, kad mes malonės dėka tapome krikščionimis. „Ne jūs mane išsirinokote, bet aš jus išsirinkau“ (Jn 15, 16). Mes buvome išrinkti ne dėl mūsų nuopelnų, bet todėl, kad Viešpats mus pamilo amžinąja meile (plg. Jer 31, 3) ir „pašaukė mus iš motinos iščių“ (Iz 49). Vienintelis dalykas, kuriuo galime didžiuotis – tai suvokimas, kad Dievas pasiekė mus savo gailėstingąja meile, kad padarytų savo vaikais ir savo dieviškojo gyvenimo dalininkais. Šis neišvaiduojamas išaukštinimas apaštalą Joną vertė sušukti: „Kokia meile apdovanojo mus Tėvas: mes vadinamės Dievo vaikai – ir esame!“

Iškilmingai Eucharistijos liturgijai Šiluvoje vadovauja arkiv. D. Mamberti

Tačiau ir taip išaukštinti, mes nesame visiškai išvaduoti iš nuodėmės patirties. Dievas, kuris savo istorijos pradžią rašė ir kreivomis eilutėmis, rašo jos tęsinį, pasinaudodamas taip pat ir mumis. Neturime tuo stebėtis! Dievo malonė veikia, nepaisydama mūsų nuodėmės, mūsų netinkamumo, neištikimybės ir apsigalvojimų, o galiausiai gali padaryti, kad, žmogiškąja prasme pavargę ir silpni, žmonės pajėgs imtis sunkių ir žmogaus jėgas viršijančių darbų.

Tačiau ir taip išaukštinti, mes nesame visiškai išvaduoti iš nuodėmės patirties. Dievas, kuris savo istorijos pradžią rašė ir kreivomis eilutėmis, rašo jos tęsinį, pasinaudodamas taip pat ir mumis. Neturime tuo stebėtis! Dievo malonė veikia, nepaisydama mūsų nuodėmės, mūsų netinkamumo, neištikimybės ir apsigalvojimų, o galiausiai gali padaryti, kad, žmogiškąja prasme pavargę ir silpni, žmonės pajėgs imtis sunkių ir žmogaus jėgas viršijančių darbų.

Kristus nedvejojo, istorijos tęsinį patikėdamas hierarchiškai sutvarkytai bendruomenei, kurios Galva yra Jis pats, ir paremdamas tai savo pažadu, tačiau ši bendruomenė, vykdydama jai duotą pasiuntinybę, susiduria su blogio galybėmis, kurios, nors ir nugalėtos Kristaus Kryžiumi ir Prisikėlimu, dar gali pakenkti. Šventasis Augustinas tvirtina, kad Bažnyčia savo žemiškoje kelionėje sutinka dvigubą pasipriešinimą: vidinį ir išorinį. Išorinio pasipriešinimo viršūnė yra kankinystė. Jis rašo: „Bažnyčia auga tuo labiau, kuo labiau yra apšlakstoma kankinių krauju.“ Tai labai gerai gali paliudyti Bažnyčia Lietuvoje! Kankinystė pasireiškia kaip aukščiausia konflikto su blogio galybėmis forma, kaip krikščioniškojo šventumo viršūnė, kaip svarbiausias Evangelijos liudijimas oficialių žemiškųjų galybių akivaizdoje.

Tačiau demono veikimas jaučiamas taip pat ir vidiniuose pasidalijimuose bei daugelio Bažnyčios narių nuodėmėje. Šių apgailėtinų dalykų konstatavimas gali nulemti nepasitikėjimą ir nepasitenkinimą, galinčių tapti ir visos bažnytinės institucijos atmetimu. Tačiau sakyti, kad tikime į Kristų ir Jį mylime, ir nepriimti Jo įsteigtos Bendruomenės todėl, kad pastaroji nėra tobula ir kartais tampa papiktinimo priežastimi, reiškia, jog nieko nesupratome apie Dievo planus ir jo būdą veikti ir valdyti istoriją.

Mergelė Marija, atidavusi savo išmintį, širdį ir kūną išskirtinei žmonių labai sumanyto Dievo plano tarnystei, paliudija, kad dieviškieji pažadai ne tik neišnyksta, bet ir negali būti sunaikinti. Dievas pasirinko ją, ir ji leidosi išrenkama ir tapo, kaip tvirtina Origenas, plunksna, kuria Dievas parašė lemtingąjį dieviško grožio žmonijos istorijos puslapį. Šis „puslapis“ ir šiandien skatina meilę, kontempliaciją, troškimą sekti, prašyti pagalbos ir globos.

Kreipkimės į Dievo Motiną, kad ji savo motiniška globa užtikrintų lietuvių tautai taiką ir pažangą, saugotų Katalikų Bažnyčios santarvę ir vienybę, išlaikytų krikščioniškos šeimos ištikimybę savajam pasauliui priimti, išsaugoti ir perduoti naujoms kartoms brangią tikėjimo dovaną, brandintų visų pakrikštytųjų vis karštesnę meilę Kristui ir, Dievo Tarno Jono Pauliaus II žodžiais tariant, „padėtų lietuvių tautai paversti skaudžią praeities patirtį spindulinga ateitimi“, neįkrentant „į religinio indiferentiškumo ir pragmatizmo pelkę“.

Marija – plunksna, kuria Dievas parašė lemtingąjį dieviško grožio žmonijos istorijos puslapį

„Steigiu Šile... bažnyčią“

Šitokius žodžius prieš ilgus penkis šimtmečius, 1457-ųjų rugsėjo 1 d., sekmadienį, užrašė ir savo antspaudu patvirtino Lietuvos didikas Petras Simonas Gedgaudas. Šiomet sukanka 550 metų nuo Šiluvos bažnyčios įsteigimo.

Šį istorinį faktą Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius yra pavadinęs pirmuoju Dievo Motinos žingsniu Šiluvos žemėje.

Lietuvai priėmus Krikštą, pasikrikštijus Žemaitijai, prireikė dar kelių dešimtmečių, kol Šiluvoje 1457 m. buvo pastatyta bažnyčia. Nuo jos pastatymo prasidėjo ir miestelio istorija. Pirmoji, manoma, medinė, Šiluvos bažnyčia neatlaikė amžių išbandymo ir dabar neišlikusi; tikėtina, jog ji buvo nugriauta ar kaip kitaip sunaikinta (senosios vietoje nauja bažnyčia pastatyta 1623–1624 m., ir tik 1786 m. konsekruota dabartinė Šiluvos Bazilika). Jos statytojas, buvęs artimas kunigaikščio Vytauto didikas Petras Simonas Gedgaudas pasirūpino bažnyčiai suteikti retą tais laikais Švč. Marijos Gimimo titulą. Išlikusiame Šiluvos bažnyčios steigimo akte (prieinamiausias būdas jį rasti „Šiluvos žinios“ skaitytojams – šiomet išleista Stasio Ylos knyga „Šiluva Žemaičių istorijoje“, kur jis publikuojamas drauge su kitais Šiluvos istoriją liudijančiais istoriniais dokumentais), verta atkreipti dėmesį į tuos dvasinius pamatus, kuriais paremtas šios nedidelės bažnytėlės atsiradimas tuomet kalvinų ir katalikų nesutarimų draskomame krašte.

Kaip rašoma minėtame steigimo

akte, P. S. Gedgaudas, padovanodamas bažnyčiai žemę, savo dvarų dešimtinės jai išlaikyti, atskleidžia visais laikais svarbų, o nūdien – ir vis retesnę žmogaus nesavaudiškumo ir kilnumo pavyzdį. Pati pirmoji bažnyčia Šiluvos žemėje rėmėsi ne tik medžiagiais pamatais. Jos kūrimas buvęs pradėtas iš kilniausių dvasinių paskatų. Kaip rašoma steigimo akte, pats P. S. Gedgaudas savo norą pastatyti bažnyčią Šile (nepriklausomybės metais įsitvirtino Šiluvos pavadinimas), kildina iš „geros valios laisvu apsisprendimu ir mano bičiulių sutikimu“.

Šiluvos bažnyčios 550 jubiliejaus proga savo homilijoje 2007 m. rugpjūčio 11 d. tai ypač pabrėžė ir arkivyskupas S. Tamkevičius: „Petras Gedgaudas buvo doras katalikas ir jam rūpėjo krikščioniškojo tikėjimo plitimas Lietuvos kunigaikštystėje. Išsilavinęs žmogus suprato tai, ko nenorėjo suvokti ano meto lietuviai: be krikščioniškojo tikėjimo Lietuva bus pasmerkta skurdžiai egzistencijai. Šiluvos istorija aki-vaizdžiai byloja, kiek daug geras ir protingas žmogus gali padaryti. Gaila, kad

Šiluvos Bazilikos vitražas

šiandien ne vienas savanaudis lietuvis mąsto, jog žmogaus laimei užtenka prisimedžioti medžiaginių gėrybių. Deja, jos niekada neatneša žmogui nei saugumo, nei laimės.“

Šioji tauri pradžia – padovanota bažnyčiai žemė, joje įsteigta bažnyčia, kaip ir visa Lietuva, po geroko šimtmečio buvo apdovanota ypatingu Viešpaties žvilgsniu. 1608 m. Šiluvoje apsiėmė Dievo Motina Marija buvo Tėvo siųstoji į kraštą, kuris paskui ilgus šimtmečius kentėjo daugybę istorijos jam primestų išbandymų ir patyrė ne mažiau Dangaus malonių.

„Toliau kurdami Šiluvos istoriją, visi turime mąstyti, kokia šioje istorijoje bus kiekvieno mūsų dalis. Šis 550 metų Šiluvos bažnyčios įsteigimo jubiliejus tegu kiekvienam primena, kad turime ne laukti, kol kiti ką nors sukurs, bet patys būti savo krašto ir savo Bažnyčios mylėtojai ir kūrėjai“, – sakė ganytojas mums, prieš kurių akis ir širdis, laukiant didžiojo Jubiliejaus, atsiveria kilniausių sumanymų ir darbų, maldos ir padėkos Viešpačiui galimybė.

Pasirengimas 2007 m. Šilinėms atnaujinamoje aikštėje priešais Baziliką

Marijos bendradarbiavimas mūsų išganyme

Išganymo, kurio mes laukiame ir kurį Dievas nori mums padovanoti, istorijoje Švč. Mergelei Marijai tenka išskirtinis – bendradarbiavimo – vaidmuo. Marijos bendradarbiavime su Dievu galima išskirti du etapus. Ji atsiliepė į Dievo kvietimą ir bendradarbiavo žemiškajame savo gyvenime; ir po paėmimo į Dangų ji liko Dievo išganymo plano bendradarbė tapdama mūsų užtarėja pas Viešpatį.

Apie Marijos santykį su Dievu žemiškajame gyvenime liudija Evangelijos pradendant apreiškimu jai ir jos sutikimu priimti Dievo valią tada, kai atsako „taip“ arkangelui Gabrieliui. Šis sutikimas buvo pradžia jos gyvenimo kelionėje su Dievu. Marija tampa Dievo mokine. Ir tolesniais savo veiksmais – skubėdama pas Elzbietą, ieškodama ir atradama vaikėlį Jėzų šventykloje, Kanos vestuvėse, kai Marijos užtarimu Jėzus padaro pirmąjį savo stebuklą, Dievo Motina, toliau gyvendama paprastą žemišką gyvenimą, jau keliauja su Viešpačiu. Ji tampa Jėzaus mokine (Kanos vestuvėse Jėzus kreipiasi į Mariją „Moterie“). Asmeninė Marijos gyvenimo istorija prasidėjo, kai ji priėmė Dievo valią, ir pasiekė pilnatvę, kai ji stovėjo po Sūnaus kančios ir mirties kryžiumi tapdama ir mūsų Motina. Todėl neatsitiktinai Efezo susirinkime 431 m. buvo suformuluota dogma, skelbianti, jog Marija yra Dievo Motina – *Theotokos*. Šis titulas giliausiai atskleidžia Marijos esmę. Marija, tapdama Jėzaus motina, tapo visų žmonių, taigi ir mūsų Motina. Marijos motinystė nėra tik fizinė, bet pirma dvasinė. Pasak šv. Augustino, Marija pradėjo sūnų pirmiau dvasioje, o tik paskui kūne. Marijos kaip Dievo Motinos dogma yra pamatinė.

Marija tebėra išganymo istorijos bendradarbė ir po jos paėmimo į Dangų. Paimta į Dangų, ji buvo paimta į

Dievo amžinybę: jau dabar ji visiškai dalyvauja toje amžinoje laimėje, į kurią visi esame pakviesti. Jos gyvenimas po paėmimo į Dangų labai pasikeitė. Nuo VIII a. Bažnyčioje apie Mariją imta kalbėti kaip apie malonių tarpininkę, o nuo X a. jai pridėtas titulas „visų malonių tarpininkė“ taip bandant kuo tiksliau pasakyti, ką reiškia vadinti Mariją visų mūsų Motina. Ji yra visų mūsų Motina savo tarpininkavimu. Jėzus pavedė jai savo mokinius ir visus tikinčiuosius. Tai reiškia, kad ji tarpininkauja teikdama žmonėms Jėzaus malones. Šis tarpininkavimas reiškia, kad Marija rūpinasi mūsų išganymu, veikia dėl jo ir stengiasi daryti įtaką mūsų amžinajam likimui.

Tačiau kalbant apie Marijos tarpininkavimą, reikia pasakyti, kad mes tikime, jog vienintelis tikrasis tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus yra Jėzus Kristus. Pirmajame laiške Timotiejui rašoma: „Vienas yra Dievas ir vienas Dievo žmonių tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus, kuris atidavė save kaip išpirką už visus“ (1 Tim 2, 5). Taigi turėtume būti dėmesingi ir neužmiršti, kad Jėzus per savo kančią yra vienintelis mūsų Atpirkėjas ir tarpininkas. Tačiau Jėzus yra ypatingas tarpininkas, leidžiantis tame tarpininkavime dalyvauti ir žmogui. Taigi Marija yra tobuliausia tarpininkė: būdama visiškai suvienyta su Jėzumi, gali padėti, kad Dievo malonė pasiektų žmogų. Marija išties veikia, iš tikro mus užtaria. Ji – Dievo malonių laidas, į ją galime kreiptis prašydami užtarimo.

XVII a. pab. – XVIII a. pr. šv. Liudvikas Marija Grinjonas Monforas savo knygoje „Amžinosios išminties meilė“ tvirtina, jog Marija padeda žmogui gyventi išmintingai, motiniškai mus augina, kad būtume Dievo vaikais. Jis rašo, jog Marija priėmė Dievo išmintį, ir ta išmintis persmelkė ją visą: nuo tada

Kun. R. Šalaševičius skaito pranešimą Mariologiniame kongrese

Marija tarsi magnetas traukia Dievo išmintį prie savęs. Ir tai daro šiandien. Ten, kur yra Marija, yra ir išmintis. Todėl tas, kuris nori gyventi dieviškąją išmintimi, turi būtinai priimti Mariją į savo gyvenimą dėl dviejų priežasčių: 1) Marija padeda apvalyti žmogaus širdį, paruošia ją priimti Dievo išmintį. Marija, būdama naujoji Ieva, ne nusigrėžė nuo Dievo, bet pažino jį ir pamilo. Kartu ji taip pažįsta ir mūsų gyvenimą, kad gali apvalyti jį ir uždegti troškimą gyventi dieviškąją išmintimi, atsisakyti blogio ir siekti gėrio; 2) Marija padeda išverti, išbūti toje dieviškoje išmintyje ir nesugrįžti prie pasaulio išminties. Žmogus yra trapus, jo prigimtis pažeista nuodėmės, tad jam negana vieną kartą priimti sprendimą gyventi šventai ir išmintingai. To siekdamas, jis turėtų nuolat prašyti Marijos pagalbos. Tad Marija savo mokinystės pavyzdžiu pagelbsti mums likti ištikimiems Dievui.

Apibendrinant Marijos ir išganymo santykį, verta atkreipti dėmesį į tai, jog Marijai pačiai nereikėjo išganymo. Ji buvo šventa, apsaugota nuo gimtosios nuodėmės, tad galėjo iškart žengti į Dangų. Nepaisant to, vis dėlto reikia pasakyti, jog Marijos gyvenimas buvo tam tikras procesas, augimas Dievo malonėje: žemiškasis jos gyvenimas buvo pasirėngimas Dangui. Mums tai reiškia, jog

esame vedami Dievo malonės, savo gyvenime taip pat turime rengtis gyventi su Dievu amžinybėje.

Per Mariją visas pasaulis ir ypač moterys gali atrasti savo vietą išgany- mo istorijoje. Dievo valia nebūtų įvyk- dyta be Marijos, be jos pasakyto „taip“ Dievo valiai. Marija lieka pavyzdžiu, į kurį žvelgiant matyti, kad Dievas no- rėtų, jog mes įvairiais būdais bendra- darbiautume jo išganyimo plane.

Dalyvaudama mūsų išganyme Marija įveda mus į Dievo vaikų šei- mą. Dievas neateina jėga, prievarta,

bet pakviesdamas mus į savo namus, kur esame savi, ne prašalaičiai. Mari- ja – ženklas, kad kiekvienam žmogui kaip savo vaikui Dievas dovanoja savo išganyimą ir dangiškąją Motiną Švč. M. Mariją.

*Parengta pagal
Vilniaus Šv. Juozapo kunigų
seminarijos rektoriaus
kun. lic. Roberto Šalaševičiaus pranešimą
Mariologiniame kongrese Pažaislyje,
švenčiant 2007 m. Žolinę*

kas visus norinčius, ypač jaunuosius kongreso dalyvius, pakvietė į šiaurinį vienuolyno kiemelį pasižiūrėti nuotai- kingo cirko grupės pasirodymo, kurį surengė saleziečių globojamas jauni- mas. Pacų koplyčioje demonstruotas dokumentinis filmas apie Šiluvą.

Dalyvavusieji konferencijose mielai liko ir evangelizacinėje programoje, kar- tu su jaunųjų šlovintojų grupe iš Kauno šlovino Viešpatį giesme. Po unikalios Pažaislio bažnyčios skliautais aidėjo en- tuziastingas ir nuoširdus svečio iš Belgi- jos Jozefho Bastino kvietimas Marijos pavyzdžiu skelbti pasauliui Viešpaties meilę, liudyti ją kitiems. „Dievas yra mūsų Tėvas, o Marija – evangelizacijos žvaigždė, tad ko mes turėtume bijoti?“ – retoriškai klausė kalbėtojas, gyvai kvies- damas atsiliiepti į Jėzaus „Trokštu“ ir pa- dėti taip pat trokštančiam pasauliui at- sigaivinti Gyvuoju vandeniu, gyvybės Viešpačiu. Svečias sakė, jog šiandien nebeužtenka būti praktikuojančiu ka- taliku: turime nešti Jėzų, degti ir spin- duliuoti jį savimi. Vėliau liudijimais pa- sidaliję Venta ir Algimantas patvirtino, kaip nelengva savo ir kitų gyvenimą at- verti Viešpačiui, kaip džiugu patirti jo Motinos užtarimą ir einant su Dievu jaustis gerame gyvenimo kelyje.

Daugybė kongreso dalyvių tądien galėjo pasinaudoti susitaikymo su Die- vu malone. Nuo 14 val. prasidėjo įvadas į Sutaikinimo sakramentą, o arkivysku- pijos kunigai čia pat, vienuolyno kieme, buvo pasirengę klausyti individualių išpažinčių. Tuo metu giedojo Jėzuitų bažnyčios vaikų choras ir Petrašiūnų parapijos jaunimo grupė.

15 val. kieme priešais bažnyčią švęs- ta iškilminga Eucharistijos liturgija. Jai vadovavęs vyskupas augziliaras Jonas Ivanauskas pasveikino daugybę dvasi- ninkų, iš įvairių arkivyskupijos kampe- lių atvykusių drauge koncelebruoti šv. Mišių, taip pat miesto vadovus, seseris kazimierietes, Kauno valstybinį chorą, vadovaujamą prof. Petro Bingelio, ir so- listą Virgilijų Noreiką, giedojusius per pamaldas. Ganytojas taip pat nuošir- džiai pasidžiaugė labai gausiai susirin- kusiais kauniečiais, svečiais, tarp jų – ir

MARIOLOGINIS KONGRESAS

Kad Šiluvos Marijos žinia suspindėtų visu grožiu

Mariologinis kongresas, švęstas dviejose arkivyskupijos vietose – Pažaislyje (rugpjūčio 15 d.) ir Šiluvoje (rugsėjo 8 d.), buvo metus trunkančio, daugelyje arkivyskupijos parapijų įsibėgėjusio ir daugybę tikinčiųjų jau palietusio dvasinio pasirengimo Švč. M. Marijos apsireiškimo Jubiliejui šventė.

★ **Rugpjūčio 15 d., švenčiant Žoli- nę, Mariologinis kongresas prasidė- jo seserų kazimieriečių globojama- me Pažaislio vienuolyne.** Kongreso programa iš pradžių jo dalyvius pakvie- tė į teologinę ir istorinę konferencijas. Vilniaus kunigų seminarijos rektorius kun. lic. Robertas Šalaševičius savo pranešime „Marijos bendradarbiavimas iš- ganyme“ aptarė Marijos bendradarbia- vimą su Dievu žemiškajame gyvenime ir po Dievo Motinos paėmimo į Dangų. Istorinį pranešimą „Marijos apsireiški- mas Šiluvoje“ skaitė dr. Liudas Jovaiša (VU ir Vilniaus Šv. Juozapo kunigų se- minarija). Prelegentas išsamiai aptarė seniausią žinomą istorinį šaltinį apie ap- sireiškimą Šiluvoje – XVII a. vid. kan. Mikalojaus Sviekausko pasirašytą pasa- kojimą lenkų kalba. Pasak mokslininko, dokumentas patvirtina istorinį apsireiš- kimo faktą, nepaisant kai kurių jo skai- čių, datų problemų. Istorikas L. Jovaiša tvirtino, jog mokslinių tyrinėjimų tiks- las – „apvalyti pirminį tekstą nuo isto- rinių apnašų tam, kad Šiluvos Marijos

žinia, nepavaldi istorijos dėsniams, ta- čiau skirta visiems laikams, suspindėtų visu grožiu“ ir būtų „mūsų priimta kaip mums skirtoji“.

Dar prieš šias konferencijas pranešimų autorius pristatęs ir kongreso programą vedęs kun. Artūras Kazlaus-

Procesija pradėdant švęsti Eucharistiją

iš užsienio lietuvių bendruomenių. Džiaugdamasis susirinkusių atvirumu Dievui ir tikėjimui, vysk. J. Ivanauskas ir savo homilijoje kvietė atvira širdimi keliauti likusius metus į Šiluvos Jubiliejų, kad „Šiluva kiekvienam taptų asmeniško susitikimo su Kristumi vieta“. Priminęs, kokia blogio ir gėrio drama vyksta žmogaus gyvenime, šiuolaikiniame pasaulyje, vyskupas pabrėžė, jog Kristus tam ir ateina, kad dalyvautų žmonių gyvenimo kasdienybėje. „Ir Marijos žinia Šiluvoje, – sakė ganytojas, – tam, kad primintų mums, jog mūsų gyvenime yra mus už rankos vedanti Viešpaties ranka.“

Mariologinis kongresas Pažaislyje

Daug pamaldų dalyvių priėmė šv. Komuniją, o žmonių maldas lydėjo darnios profesionalių atlikėjų giesmės. Daugelis, ateidami švęsti Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, atsinešė žolynų, kurie buvo pašventinti Mišių pabaigoje. Įvairaus amžiaus ir, suprantama, socialinės padėties, išsilavinimo žmonės, nuoširdžiai dalyvavę kongreso programoje, šventę Eucharistiją, patyrę džiaugsmą drauge garbinti Viešpatį, dar ilgai nesiskirstė. XII Pažaislio muzikos festivalio dalyviai – Kauno valstybinis choras ir solistas V. Noreika padovanojo pusvalandžio giesmių Marijos garbei koncertą. Daug žmonių saulėtą pavakarę pasiliko vienuolyno kieme žiūrėti Kauno dramos teatro aktorius Egidijaus Stanciko vaidinamo monospektaklio „Judas Iskarijotas“.

✱ Mariologinio kongreso antroji dalis **rugsėjo 8 d. vyko Šiluvoje. Šiuo**

kongresu prasidėjo didieji Švč. M. Marijos Gimimo atlydai. Šilinių pradžia, saulėta ir vasariškai šilta, kaip, beje ir dauguma atlydų dienų, per pagrindines šv. Mišias sutraukė pilną aikštę piligrimų. Rugsėjo 8-ąją – Marijos Gimimo dieną Šiluvoje meldėsi uoliejai Marijos mylėtojai – gyvojo rožinio, Marijos legiono nariai, atvažiavę ne tik iš Kauno arkivyskupijos parapijų, bet ir iš Panevėžio bei Vilniaus vyskupijų.

Pagrindinėse šv. Mišiose arkivyskupas Sigitas Tamkevičius kvietė melsti krikščionių vienybės, nes Šiluvos žemė ypač paliesta istorijos eigoje buvusių skaudžių nesutarimų. Homiliją gau-

siems pamaldų dalyviams pasakęs vyskupas Jonas Ivanauskas pirmąją atlydų dieną, švenčiant Mariologinį kongresą, pavadino „didžiulio džiaugsmo diena; šis džiaugsmas kyla iš Kristaus, Dievo Sūnaus, gimusio iš Švč. M. Marijos“. Pasak ganytojo, tai daugybę žmonių kartų

nušviečianti šviesa, užtikrinanti žmonijos išgelbėjimą, primenantį, kad Dievas visada yra su mumis. Vysk. J. Ivanauskas aptarė, ką šiandien mums reiškia žvelgti į Mariją: tai reiškia matyti joje Dievo dovanojamą šventumo pavyzdį mūsų gyvenimui išaukštinti, Šventosios Dvasios veikimą, nenupešintą Dievo dovaną mums, pasitikėjimą Dievu visą gyvenimą, jo padrąšinimą nebijoti. Ganytojas pabrėžė, kokia svarbi Marijos ranka, „rodanti kelią pas Dievą, kelią į žmogaus vertą gyvenimą“ pasaulio, visaip bandančio išplėsti mus iš Dievo, gundančio turtais, valdžia, akivaizdoje. „Marija, Kristaus ir mūsų Motina, apsi-reiškusi čia, Šiluvoje, <...> iš gyvo tikėjimo širdžių kyla mūsų malda: apgaubk meile šeimas, jaunimą, vargstančius, <...> vesk mus į Jubiliejaus šventimą ir padėk tikėjimu, viltimi ir meile vykdyti savo gyvenime tavo Sūnaus valią“. – baigdamas sakė vysk. J. Ivanauskas.

Popiet aikštėje priešais Baziliką trumpą giesmių ir tautinių dainų koncertą surengė Krašto apsaugos vyrų choras „Margiris“ bei geležinkelininkų choras „Draugystė“.

15 val. aikštėje prasidėjo mariologinė konferencija. Ją vedęs *Marijos radijo* direktorius kun. Oskaras Petro Volskis kalbėti pakvietė Ruklos įgulos karo kapelioną dr. kun. Arnoldą Valkauską. Prelegentas apbūdino Marijos vaidmenį ir vietą, Viešpaties jai paskirtus išganymo istorijoje, pabrėžė, jog Marija – „tobula Dievo ir Šventosios Dvasios bendradarbė“, „Šventosios Dvasios veikimo buveinė“, – turi būti svarstoma tik sąryšyje su Kristumi ir Šventąja Dvasia. Kun. A. Valkauskas aptarė kai kuriuos dabartinio pamaldumo Marijai aspektus ir sakė, jog turėtume atrasti tikrąjį, ne emociinį, pamaldumą jai, atsiminti, jog mes, kaip ir Marija, esame siunčiami į pasaulį, tik šis siuntimas Šventojoje Dvasioje įgauna joje tobulą išraišką: ji – visa perregima, jos gyvenime lieka tik tai, kuo ji tarnauja Dievui. Pabrėždamas, jog Marija, „nuoroda mums į begalinę Dievo meilę“, kviečia žmogų, jį perkeičia ir tiesia kelią pas Viešpatį, paragino prašyti jos, kad įvykdytume Dievo valią savo gyvenime. Konferencijoje žodį taręs arkiv. S. Tamkevičius ta proga pakvietė Šiluvos piligrimus daugiau dėmesio skirti Eucharistijos adoracijai (Švenčiausias Sakramentas per atlydus buvo nuolat adoruojamas Bazilikos Ligonų sveikatos koplyčioje) ir priminė, jog Šiluvos žemėje, kuri daugelį amžių, ir sovietiniais laikais, ir nepriklausomoje Lietuvoje, sulaukia tūkstančių maldininkų, į Jėzų Kristų savo pasirodymu atsigręžti paskatino pati Dievo Motina.

Pirmąkart atlyduose giedotus Mišparus atliko grigališkojo choralo giesmininkai iš Vilniaus.

Parengta pagal Kauno arkivyskupijos spaudos tarnybos informaciją

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS GIMIMO ATLAIDAI ŠILUVOJE

Šiluvoje jaučiuosi kaip namuose. Kitose didžiosiose šventovėse nejaučiu tokios šilumos kaip čia. Labai dažnai nepavyksta atvažiuoti, tačiau kartą per metus – per atlaidus – būtinai aplankau Šiluvą; jau nuo tada, kai pradėjau Kaune gyventi ir mokytis, vėliau, iš Kretingos atvykdavau su „Tikėjimo ir šviesos bendruomene“, dabar – jau iš Pakūtos su bendruomene atvažiuoju.

br. Kazimieras,
Mažesniųjų brolių ordinas

Dievo gailestingumo ir gyvo tikėjimo šventė

Šiemet Švč. M. Marijos Gimimo didieji atlaidai buvo švenčiami nuo rugsėjo 8 iki 16 d., tad net 2 savaitgaliai teikė dar daugiau galimybių visiems norintiems juose dalyvauti, nors ir paprastomis dienomis atvykdavo daugybė piligrimų. Vien šv. Komuniją atlaidų metu priėmė per 30 tūkst. tikinčiųjų, turbūt panašiai tiek piligrimų šventė ir Sutaikinimo sakramentą, o per visas devynias dienas Šiluvoje apsilankė daugiau nei 100 tūkst. žmonių.

Šiluva, laukianti Švč. M. Marijos apsišventinimo 400 metų Jubiliejaus, jau šiemet piligrimus pasitiko gerokai pasikeitusi. Mat čia atnaujinta aikštės dalis priešais Baziliką įgyvendinant projektą įkurti sakralią erdvę, sujungiančią Baziliką su Apsišventinimo koplyčia, ir taip deramai sutvarkyti mums brangią, kaip manoma, seniausią Europoje švč. M. Marijos apsišventinimo vietą.

Tačiau be materialių darbų, suprantama, dar svarbiau Jubiliejui pasirengti dvasiškai. Tad šiemetiniai atlaidai buvo pakankamai sviri dvasinio pasirengimo Jubiliejui dalis, savotiška jo šventimo įžanga. Pagrindinė šiųmečių atlaidų maldu intencija: už šeimų ir parapijų dvasinį atsinaujinimą. Šilinių atlaiduose, per įvairias pamaldas, dažnai skambėjo dvasinio atsinaujinimo tema, reikalinga visų luomų, įvairių profesijų, visų vyskupijų žmonėms. Atlaidų dienomis tradiciškai meldžiamasi vis kitomis jiems svarbiomis intencijomis.

Daugybė atvykstančių į Šiluvą žmonių siekė pilnutinai dalyvauti atlaiduose, pasinaudojo Sutaikinimo sakramento malone, priėmė Eucharistiją. Kasdien tikintiesiems, kurių šiemet atvyko dar daugiau nei pernai, patarnavo vis kito dekanato kunigai, kasdien giedojo gausūs vis iš kitų Lietuvos vietų atvykę chorai. Pilgrimai galėjo įsigyti dvasinės literatūros, skleidžiančios apsišventinimo žinią – prieš pat atlaidus išleista S. Ylos knyga „Šiluva Žemaičių istorijoje“, arkivyskupijos kurijos leidinuką „Šiluvos žinia“, taip pat lankstinukų ir plakatų, Šiluvos Marijos paveikslų ir pan. Eucharistijos liturgiją iš Šiluvos 12 ir 18 val. kasdien transliavo *Marijos radijas*.

Užbaigdamas šiųmečius atlaidus arkivyskupas Sigitas Tamkevičius paskelbė, jog per ateinančius metus, paskutinius rengiantis Jubiliejui, į Šiluvą atvykstantys pilgrimai galės kasdien 12 val. dalyvauti Bazilikoje švenčiamoje Eucharistijos liturgijoje.

📖 **Šilinės šiemet, pasitinkant Jubiliejų, siekiant labiau įsigilinti į Marijos teologiją ir jos vaidmenį mūsų išganymui, prasidėjo Mariologiniu kongresu rugsėjo 8 d.** Pirmoji kongreso diena per Žolinę, rugpjūčio 15-ąją, vyko Pažaislyje (žr. p. 5).

📖 **Sekmadienį, rugsėjo 9-ąją, šeimų ir parapijų dieną** iškilmingai Eucharistijos liturgijai vadovavo Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, koncelebravo svečiai vyskupai – Telšių vyskupas Jonas Boruta, Kaišiadorių vyskupas Juozapas Matulaitis, Vilniaus arkivyskupijos augziliaras vyskupas Juozas Tunaitis, Vilkaviškio vyskupas emeritas Juozas Žemaitis, Kauno arkivyskupijos augziliaras Jonas Ivanauskas, vyskupas emeritas Romualdas Kriščiūnas, daugybė kunigų. Be gausių maldininkų, dalyvavo Jono Pauliaus II piligrimų kelio komisijos bei darbo grupės nariai, nemažai Seimo ir Vyriausybės narių – žmonių, prisidedančių įgyvendinant popiežiaus viešnagės Lietuvoje įamžinimą bei Šiluvos atnaujinimo darbus. Pamaldas transliavo Lietuvos televizija. Po pietų Šiluvoje pasitikta daugiau kaip tūkstantis jaunų, jau penktą kartą rengiamo piligriminio žygio dalyvių, nuo penktadienio, rugsėjo 7 d., keliavusių į Šiluvą pėsčiomis iš Kryžių kalno ir lydimų Šiaulių vyskupo Eugenijaus Bartulio.

Išvargę, bet laimingi piligrimai, sutikti ir pasveikinti ganytojų, vėliau aikštėje drauge šventė šv. Mišias.

Ligonių palaiminimas po šv. Mišių

✝ **Pirmadienį, rugsėjo 10 d., Šiluvoje lankėsi Vatikano sekretorius santykiams su valstybėmis arkivyskupas Dominique Mamberti**, atvykęs į mūsų šalį paminėti Lietuvos ir Šv. Sosto konkordato 80 metų sukakties. **Ši atlaidų diena buvo skiriama policijos ir teisėsaugos darbuotojams.** Daug jų, lydimų aukštas pareigas užimančių savo vadovų, kaip ir kasmet atvyko į Šilines. Už juos ir jų šeimas, ypač prašant Viešpaties, kad į policiją ateitų dirbti daugiau jaunų žmonių, švenčiamai Eucharistijos liturgijai vadovavo svečias arkiv. D. Mamberti. Koncelebravo arkiv. S. Tamkevičius, kiti Vatikano valstybės sekretoriato atstovai, apaštališkasis nuncijus arkivyskupas Peteris Stephanas Zurbriggenas ir sekretorius mons. Jean-François Lantheaume. Homiliją pasakęs arkiv. D. Mamberti, šiltą trumpą žodį tarė ir liturgijos pabaigoje. Šventojo Sosto pasiuntinys dėkojo už pakvietimą atvykti į Šiluvą ir dalyvauti, jo žodžiais tariant, labai gražioje liturgijoje; jis padėjo ir visiems ją rengusiems, palinkėjo visokio gėrio gražiai savo pašaukimą paliudijusiems policijos pareigūnams. Tos dienos vakaro šv. Mišiose melstasi už nuteistuosius bei jų šeimas.

✝ Kasmet atlaiduose dalyvauja **Lietuvos kariai, savanoriai, partizanai, šauliai. Šiomet jiems buvo skiriama rugsėjo 11 d.**, pradėta švęsti ryto

šv. Mišiose Bazilikoje jų metu prašant Viešpaties duoti taiką ir ramybę pasauliui. Dar gerokai prieš vidudienį aikštėje rikiavosi kariūnai,

tarnaujantys Lietuvos saugumui užtikrinti, o pastaraisiais metais – padėti ir kitų šalių žmonėms, ištiktiems karo nelaimių. Tarp atlaidų dalyvių, be eilinių karių, jaunųjų kadetų, buvo aukštų LR krašto apsaugos ministerijos, Lietuvos kariuomenės, Karinių jūrų pajėgų pareigūnų. Juos visus bei kariuomenės ordinarą E. Bartulį, vyriausiąjį kapelioną kan. R. Gražulį, kitus karo kapelionus pasveikino arkiv. S. Tamkevičius savo vadovaujamos iškilmingos Eucharistijos liturgijos pradžioje. Asistuoja dalyvavo jaunieji garbės sargybos kuopos kariai, giedojo generolo J. Žemaičio Lietuvos karo akademijos choras „Kariūnas“, grojo Didžiosios kunigaikštienės Birutės motorizuotojo pėstininkų bataliono pučiamųjų orkestras „Geležinis vilkas“. Homiliją pasakė vysk. E. Bartulis. Mišių pabaigoje prieš ganytojišką palaiminimą arkivyskupas išreiškė išitikinimą, jog iš Šiluvos šventovės visi iškels turėdami daugiau tikėjimo ateitimi, kuri, pasak ganytojo, kuriama kasdien sąžiningai atliekama tarnyste.

✝ **Rugsėjo 12 d. į Šilines švęsti kunigų ir Dievui pašvęstojo gyvenimo narių dienos** ir prašyti Viešpaties ištikimybės savo pašaukimui atvyko ne tik Kauno arkivyskupijos, bet ir kitose Lietuvos vyskupijose bei už jos ribų tarnaujantys dvasininkai. Taip pat – ir įvairių Lietuvos vienuolių seserys ir broliai. Arkivyskupas, drauge su dešimtimis dvasininkų aukojęs šv. Mišias, pasidžiaugė, kad Lietuvoje esama daug gerų kunigų, seserų vienuolių, atliekančių didelius darbus Bažnyčioje. Kai sekuliarizmas, o drauge su juo ir visos blygybės vis drąsiau žengia per Lietu-

vą, kvietė kunigus ir vienuolius būti pilniems vilties ir palaikyti kitų viltį.

✝ **Rugsėjo 13 d. prie Švč. M. Marijos kojų Šiluvos šventovėje sudėti žemdirbių, darbininkų ir jų šeimų rūpesčiai, išėivijos vargai** prašant Dievo padėti išmintingai apsispręsti, kai renkama emigracija. Arkiv. S. Tamkevičius kvietė sunkumus pavesti Viešpačiui ir Dievo Motinos globai. Tądien homiliją gausiems piligrimams sakęs vysk. J. Ivanauskas pabrėžė, jog Dekalogas, galestingumas ir pagalba vieni kitiems, Kristaus atradimas kančioje – tokius atsakymus krikščioniui sunkumuose teikia Evangelija. Raseinių dekanato tikintieji atnašų procesijoje nešė piniginę auką, skiriamą skurstančių Šiluvos miestelio šeimų vaikams. Po vakaro šv. Mišių piligrimai galėjo dalyvauti vidinio išgydymo pamaldose Bazilikoje.

Eucharistijos adoracija Ligonių sveikatos koplyčioje

✝ **Rugsėjo 14-ją Šiluvoje meldėsi medicinos darbuotojai, ligoniai, įvairių negalių kamuojami žmonės iš visos Lietuvos.** Arkiv. S. Tamkevičius, pradėdamas Eucharistijos liturgiją, ypač padėjo neįgaliuosius atlydėjusiems slaugos darbuotojams ir artimiesiems, taip pat gydytojams už nuoširdų darbą ir ragino melstis, kad jis būtų palaimingas. Homiliją sakęs

Vilkaviškio vysk. R. Norvila priminė, jog Šiluvos Marija nuo seno vadinama Ligonių sveikata, žvelgdami į ją esame skatinami ne bėgti nuo kenčiančio, bet atrasti savo ir kitų kančioje prasmę, galinčią pakylėti prie Viešpaties. Ganytojai ir kunigai po šv. Mišių teikė sergantiesiems asmenišką palaiminimą.

Rugsėjo 15-ąją švęstą jaunimo, akademinį bendruomenių, kultūros darbuotojų dieną, kurios tema buvo „Irkis į gilumą“, į Šiluvą atkeliavo Kauno, Vilniaus ir Telšių seminarijų klierikai, pirmą kartą surengę bendrą piligriminį žygį pėsčiomis nuo Dubysos slėnio (žr. p. 16). Iškilmingoje Eucharistijos liturgijoje, kurios metu maldą lydėjo jaunųjų giedotojų balsai, dalyvavo universitetų rektorai, katalikiškųjų mokyklų vadovai, mokytojai, moksleiviai, pasipuošę savo mokyklinėmis uniformomis, ateitininkai, kitų katalikiškų organizacijų nariai. Kelių tūkstančių piligrimų, tarp kurių švytėjo jauni veidai, miniai homiliją pasakęs Panevėžio vysk. J. Kauneckas jaunuosius maldininkus pavadino Jėzaus broliais, Marijos dukromis ir sūnumis, kvietė panaudoti savo talentus didesnei Dievo ir tėvynės garbei. Arkiv. S. Tamkevičius, užbaigdamas liturgiją, linkėjo išsinešti iš Šiluvos kūrybinių nusiteikimą ir drąsos žengti į ateitį. Po pamaldų jaunimas neskubėjo namo: dalyvavo kūrybinėse užduotyse, linksminosi krikščioniškos muzikos koncerte.

Šeimų institucijos ir bendruomenės Šiluvoje

Sekmadienį, rugsėjo 16 d., paskutinę atleidų dieną, dar kartą melstasi už Lietuvos šeimas. Čia ypač aktyvios buvo katalikiškos šeimų institucijos ir bendruomenės, kelyje į Apsireiškimo koplyčią pasistačiusios savo palapines, kur piligrimai galėjo susipažinti su jų veikla, išgirsti liudijimų. Buvo parengtos prasmingos atnašos Eucharistijos liturgijai – informacinė medžiaga apie Bažnyčios veiklą saugojant ir stiprinant šeimas, kuri bus perduodama Vyriausybės institucijoms; žmonės taip pat buvo kviečiami išpareigoti melstis už tėvų paliktus kūdikius, kurių vardus gavo kortelėse. Arkivyskupas savo homilijoje nuoširdžiai kvietė, atsiliepiant į Šiluvos Marijos žinią, teikti Dievui pirmumą savo žemiškuose reikaluose, širdyse, ypač šeimose ir tėvynėje, ragino šeimas drauge skaityti Šventąjį Raštą ir ką tik lietuviškai pasirodžiusį Katekizmą (santrauką). Šiose šv. Mišiose dalyvavusios sutuoktinių poros buvo pakviestos atnaujinti Santuokos sakramento pažadus, o ganytojai ir kunigai po pamaldų laimino vaikus.

„Šiųmečiai Šiluvos atlidai buvo tikrai palaimingi“, – sakė arkiv. S. Tamkevičius baigdamas 2007-ųjų Šilinių atlidus ir pavadindamas juos gyvo tikėjimo švente. „Dievas padovanojo gerą orą, ir minių minios žmonių kasdien užpildydavo Baziliką, Apsireiškimo koplyčią ir Švč. Mergelės

Marijos aikštę. Atlaidai baigėsi, tačiau negali baigtis mūsų meilė Dievo Motinai, pakvietusiai šiomis dienomis mus prie savęs. Metai nuo šių atlidų iki didžiojo Jubiliejaus tetampa mūsų meilės metais Marijai. Šią meilę turėtume parodyti konkrečiais darbais, kurių darbų jau daug nuveikėme: parapijose vyko Eucharistijos šventės, dekanatuose – Eucharistiniai kongresai, o keliaujantis Šiluvos Dievo Motinos paveikslas kiekvienoje parapijoje būdavo taip sutinkamas, tarsi būtų atkeliavusi pati Marija.

Jaunimas šlovina Viešpatį

Šiluva dar yra ne visų kunigų ir ne visų tikinčiųjų atrastas dvasinis lobis. Čia pasikartoja išimčių neturinti dvasinio gyvenimo taisyklė, kurią gražiai nusakė apsilankymo pas Elzbietą metu Švč. Mergelė Marija: „Dievas pažvelgė į savo nuolankią tarnaitę“. Taip, Dievas visuomet „pažvelgia“, t. y. apdovanoja tuos, kurie prie Jo artinasi su kūdikišku paprastumu“, – sakė arkivyskupijos ganytojas.

Parengta pagal Kauno arkivyskupijos spaudos tarnybos informaciją

Šiluvą aplankau kasmet. Atvažiuo-
davau dar anais laikais, kai valdžia
drausdavo ir neleisdavo, gal jau ko-
kie dvidešimt ar daugiau metų bus.
Keičiasi šventovė, gražėja, didėja,
privažiuoja daug žmonių. Marijos
akmenį visi nori pabučiuoti, suva-
žiuoja iš visų kampelių – negaili nei
vargo, nei jėgų. Tačiau lietuviai ga-
lėtų daugiau branginti Šiluvą – jau-
nimo mažokai atvyksta, o senesnie-
ji „išeina iš rikiuotės“, pasensta, ir jė-
gų nebeturi atvykti – tikrai yra daug
norinčių, ir nors vyresnio amžiaus
žmonės tiesiog nebepajėgia išstovėti
per Mišias visą valandą, bet vis tiek
aukojasi, važiuoja. Norėtusi, kad
Lietuva labiau atgimtų, būtų gyves-
nė. Aš pats esu ypač dėkingas Merge-
lei Marijai – per jos užtarimą ir ma-
lonę išlikau ir sveikas, ir dar gyvenu.
Anksčiau ir ligos buvo užpuolusios,
ir į avariją buvau patekęs, o dabar
labai gerai jaučiuosi, ir tik Marijos
dėka – jos ranka mane ištraukė, kai
nebebuvo vilties išvengti nelaimės.

kun. Povilas, Vabalninko parapija

Nesu lietuvi. Bet man Šiluva la-
bai brangi – visų pirma kaip vienuo-
lė esu paaukota Mergelei Marijai. Ši-
kart – tai jau berods penktas kartas,
kai esu Šiluvoje – atvykau su piligri-
mais iš Sovietų, šiuo metu ten dirbu
misijoje. Šiluva tikrai ypatinga vieta,
kur jauti Motinos globą, esi apgaub-
tas jos meile; gali čia palikti visus sa-
vo rūpesčius ir džiaugsmus. Mes ga-
lime palikti čia savo rūpestį Rusijos
Bažnyčios ateitimi. Jaučiu čia ypa-
tingą malonę, tai tokia vieta, kur jei
jau kartą atvažiavai, tai jausi trauką
grįžti, o kiekvieną kartą važiuojant
pro šalį tiesiog negali neužsukti čia.

ses. Maksimilijana,
Šv. Kotrynos Aleksandrietės seserų
kongregacija

Leidinyje panaudotus tikinčiųjų
liudijimus parengė Dalia Žemaitytė
(spausdinama iš bernardinai.lt)

Ganytojai laimina vaikus

„Marijos šventėje visa širdimi ir siela Kristui giedokime“

Šie Bažnyčios žodžiai, skirti Dievo
Motinai Marijai, tebūnie mūsų šventės
leitmotyvas. Susirinkome švęsti Eucha-
ristijos drauge su Švč. Mergele Marija,
kuri čia, Šiluvos žemėje, yra ypač my-
lima. Mes niekuomet nesugebėsime
taip mylėti Jėzaus, kaip ji mylėjo, bet jos
pavyzdys ir žodžiai yra pajėgūs pakelti
mus iš žemės dulkių ir labiau priartinti
prie jos Sūnaus Jėzaus Kristaus.

Prieš 400 m. Švč. Mergelė Marija
Šiluvoje paskelbė žinią, kad čionai ne-
garbinamas jos Sūnus, o tik ariama ir
sėjama. Atkreipkime dėmesį į tai, kad
apsireiškimo metu Marija nesmerkė
anuomet Šiluvoje gyvusių kalvinų,
nesiskundė, kad šie krikščionys jai pa-
čiai neskiria jokio dėmesio. Apsireiški-
mo metu Švč. Mergelė Marija žmonių
dėmesį kreipė tik į savo Sūnų ir skun-
dėsi, kad žmonės yra jį užmiršę. Marija
nenurodė, ką reikėtų daryti, tik atkrei-
pė dėmesį į apgailėtiną padėtį, o žmo-
nės patys turėjo pasidaryti išvadas. Jas
šiandien turime pasidaryti ir kiekvie-
nas iš mūsų. Šiluvoje nuskambėjusios
dangaus žinios esmė yra ši: reikia at-
kurti deramą pagarbą Jėzui.

Marijos apreikštoji žinia siejasi su
šio, XXIII eilinio sekmadienio Mišių
Evangelijos (Lk 14) skaitiniu, kuris kal-

ba apie tai, jog norint būti Kristaus mo-
kiniu reikia branginti Jį labiau už tėvą,
motiną, žmoną, vaikus, nuosavybę ir
net gyvybę. Kristus ragino turėti drą-
sos išverti pasitaikančius sunkumus,
nes tik sąmoningai nešdami savo kry-
žių galime rimtai sekti paskui Jį. O jei
savo žemiškuosius reikalus vertiname
labiau už Jėzų, Marijos žodžiais tariant,
tik „ariame ir sėjame“, prasideda dva-
sinė žmogaus ir visuomenės gyvenimo
erozija. „Aria ir sėja“ visi, kurie dėl pi-
nigų nesiskaito su savo sąžine, savo as-
meninius interesus iškelia aukščiau už
Tėvynės ir visų žmonių reikalus.

Šiandien Šiluvoje meldžiamės už
šeimas, parapijas ir visas krikščioniškas
bendruomenes. Tarp jų šeima yra ma-
žiausia, tačiau pati svarbiausia Bažny-
čios ir valstybės dalelė. Jeigu jinai sveika,
tuomet bus šviesu Bažnyčioje, tuomet ir
valstybės piliečiai, t. y. mes visi, galėsi-
me saugiai žvelgti į ateitį. Jeigu turėsime
gerų šeimų, turėsime gerų Seimo narių,
atsakingai veikiančių partijų, gerų po-
licininkų, uolių mokytojų, žmones ger-
biančių valdininkų, – tuomet valstybė
stovės ant labai tvirtų pamatų. Turėda-
mi gerų šeimų, turėsime gerų parapi-
jų, palaimingai veikiančių katalikiškų
organizacijų, turėsime daug pašaukimų

į kunigystę ir Dievui pašvęstą gyvenimą, o Bažnyčia klestės, nepaisant visų sekuliarizmo iššūkių. Tačiau jei neturėsime gerų šeimų, mūsų dabartinių bėdų, dėl kurių visi esame susirūpinę, niekas neišspręs, nes yra dalykų, kurių nenuspirsksi ir už didžiausius pinigus.

Norint pakenkti valstybei arba pavergti tautą, nereikia svetimos kariuomenės invazijos, užtenka, kad žmonės imtų nevertinti šeimos ir gyventų palaidai. Prieš Bažnyčią taip pat galima nekovoti, kaip kovota okupacijos metais. Užtenka sudrumsti žmonių protus, kad jie imtų nebebranginti tradicinės šeimos, vietoje jos pradėtų ieškoti šeimos gyvenimo pakaitalų – visokiausių partnerystė, o neatsakingą gyvenimą įtvirtintų įstatymais, ir rezultatas būtų pasiektas: bažnyčios beveik ištuštėtų. Sąmoningai ar nesąmoningai taip daroma, tačiau akivaizdžiai matome, kad Lietuvoje šeimos institucija pradėta griauti. Civilinis kodeksas jau įteisino partnerystę – vyro ir moters gyvenimą drauge nesusituokus, belieka laukti dar skaudesnio žingsnio – dviejų vyrų ar dviejų moterų partnerystės įteisinimo. Gal taip neatsitiks, nes mūsų Konstitucija aiškiai apibrėžia šeimą kaip vyro ir moters sąjungą, bet kas žino, kas gali nutikti gyvenant Europos Sąjungoje, kurios vadovus gąsdina net istorinė tiesa, jog dabartinė Europa sukurta ant krikščioniškų pamatų.

Daug kam atrodo, kad šeimų problema išspręsta, kai žmonės geriau gyvena arba valstybė skirs vaikus auginančioms šeimoms didesnes pašalpas. Deja, bėdos nedings, nes liks nesunaikintos jų šaknys. Šeimų problemas gali išspręsti tik Jėzus Kristus. Gal tam, kad žmonės suvoktų, jog šeima be Dievo yra tarsi vestuvės be vyno, Evangelijoje aprašoma, kaip Jėzus su Motina Marija buvo pakviesti į vestuves Kanoje ir tenai padarė pirmąjį stebuklą. Dėmesio vertas faktas, kad šis stebuklą Jėzus padarė prašomas savo Motinos. Ji pirmoji pastebėjo vestuvių dalyvius ištikusią bėdą ir apie tai priminė savo Sūnui. Šiandien čia, Šiluvoje, prašome Marijos: Dievo Sūnaus Motina, mus ištiko didelė bė-

da – byra mūsų šeimos, ir mes nežinome, kaip išsigelbėti.

Evangelijoje aprašytą Marijos rūpestį žemės vaikų likimu lietuviai pajuto prieš 400 metų, kai apsireiškusi Dievo Sūnaus Motina priminė, jog Lietuvos žemėje negarbinamas jos Sūnus. Garbinti Jėzų visiškai nereikia tik melstis ar adoruoti Eucharistiją. Jėzų garbina ir tas, kuris sąžiningai atlieka savo pareigas, nors jos būtų ir labai sunkus kryžius. Garbina Jėzų kiekvienas, kuris laikosi Dekalogo ir kuriam gyvenimo kelią nušviečia ne moralinėse pelkėse klaidžiojančios televizijos žvaigždės, bet Evangelijos šviesa.

Garbina Jėzų kiekvienas, kuris gerbia žmogų nieko iš jo nesitikėdamas, nes mato jame Dievo veidą.

Marijos apsireiškimas Šiluvoje yra pats seniausias Europoje, bet savo aktualumu visiškai naujas ir kviečiantis priimti Jėzų į savo šeimas, valstybės institucijas, mokyklas ir universitetus, kad visur klestėtų darnus darbas, kad nestokotume reikiamos vienybės ir sutarimo sprendami aktualius valstybės ir Bažnyčios klausimus.

Arkivyskupo Sigito Tamkevičiaus homilija švenčiant Šeimų ir parapijų dieną Šilunių atlydauose 2007 m. rugsėjo 9 d.

EUCHARISTINIAI KONGRESAI IR ŠVENTĖS

Eucharistijos šventės – Dievo artumas šiandien

Laukdami Šiluvos Jubiliejaus, tikintieji turi progą vis labiau įsiklausyti į ten pasirodžiusios Marijos žodžius garbinti jos Sūnų. Vos pasibaigus Šilunių atlydams, Kristaus Prisikėlimo parapija pakvietė į keturių dienų Eucharistijos šventę „Eucharistija – amžinoji vienybė su Kristumi“. Jos programa buvo paskelbta rugpjūtį, tad norintys galėjo taip susidėlioti savo darbus ir kasdienybės rūpesčius, kad ir šokiadieniais atrastų laiko pagilinti Eucharistijos supratimą ir gauti vaisingųjų šio sakramento malonių. Ir taip kaskart vis labiau Eucharistijai teikti tą pirmutinę ir nepajudinamą vietą savo gyvenime pradėdant nuo sekmadienio Mišių: pareigą jas švęsti priminė ir šventėje dalyvavęs arkivyskupas Sigitas Tamkevičius.

Vasariškai šiltą paskutinį rugsėjo sekmadienį Eucharistijos šventę surengusi Šv. Vincento Pauliečio parapija paliudijo, kad Jėzaus artumoje nuostabi tampa ir tarpusavio bendrystė bei šiluma, kurių taip išsiilgusi nūdienos žmogaus širdis.

✦ Rugsėjo 20 d. vakare Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje Eucharistijos šventė prasidėjo Sutaikinimo pamaldomis. Kun. lic. Artūras Kazlauskas jas pradėjo žodžiais: „Esame drauge, kad pajustume, gerai išsižiūrėtume į Dievą.“ Jis ragino sekti Kristumi, būti tokiems kaip Jėzus, dovanojantiems ir atleidžiantiems, kvietė klausytis Dievo žodžio, kad jis paliestų visų širdis. Po homilijos parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius kvietė visus atlikti išpažintį. Tuo metu dešimt svečių kunigų nuskubėjo į klausyklas. Vėliau visiems norintiems buvo suteiktas Ligonių patepimas.

Šv. Mišioms vadovavęs mons. V. Grigaravičius kvietė susirinkusius nuolankiausiomis širdimis priimti Dievo gailėstingumą ir jo teikiamas malones. Mons. Vincentas Jalinskas homilijoje, su jam būdingu nuoširdumu ir humoru, komentuoamas Evangelijos ištrauką pagal Luką (Lk 7, 36–50) kvietė išgyventi Švč. Sakramento paslaptį, Jėzaus buvimą šalia, Jo daromus stebuklus. Prieš šventę klebonas nuogaštavo: „Ar susirinks žmonių? Ar išnaudos progą priimti Dievo malonės dovanas?“ Nuogaštauta be reikalo, nes Eucharistijos šventėje dalyvavo labai daug tikinčiųjų.

Rugsėjo 21-oji – antroji Eucharistijos šventės diena – prasidėjo konferencija „Kaip susitikti su Dievu“. Ją vedęs kun. Mindaugas Pukštys pasitelkdamas simbolius aiškino Eucharistijos prasmę ir reikšmę žmogaus gyvenimui. Vakaro šv. Mišios prasidėjo iškilminga procesija. Joms vadovavo prel. dr. Vytautas Steponas Vaičiūnas OFS, koncelebravo Kauno arkivyskupijos parapijų klebonai. Prel. V. S. Vaičiūnas homilijoje kalbėjo apie Eucharistijos slėpinį, atvirą visiems, kurie nori pajusti Kristaus artumą ir, nugalėję savo puikybę, su meile artinasi prie Dievo stalo ir patiki jam savo gyvenimą. Po šv. Mišių tikintieji išsirikiavo Švč. Sakramento garbinimo procesijai miesto gatvėmis. Aidint giesmei „Viešpatie Jėzau, mūsų Valdo ve“, Švč. Sakramentas buvo perneštas į mažąją Kristaus Prisikėlimo bažnyčią, kurioje Švč. Sakramento adoracija vyko iki sekmadienio.

Švč. Sakramento adoracija
mažojoje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje

Rugsėjo 22-oji, trečioji Eucharistijos šventės diena, prasidėjo Švč. Sakramento išstatymu ir šv. Mišiomis, kurioms vadovavo mons. Adolfas Grušas, koncelebravo parapijos kunigai – altarista kun. jubil. Vaclovas Aleksandravičius ir kun. Viktoras Brusokas, giedojo parapijos choras,

vadovaujamas Danguolės Beinarytės. Po šv. Mišių buvo vėl išstatytas Švč. Sakramentas ir sumos choras, giesmėmis, garbinančiomis Švč. Sakramentą, pradėjo adoraciją.

11 val. šv. Mišioms vadovavo Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas, koncelebravo kiti garbingi dvasininkai. Giedojo Kauno Iguolos karininkų ramovės moterų choras „Indraja“ (vadovė ir dirigentė Zinaida Gerasina). Homilijoje vyskupas kvietė giliau pažvelgti į mūsų gyvenimo saulę – Eucharistiją ir tai, kokią įtaką ji daro mūsų gyvenimui. Priminė tą naktį, kai Kristus paliko mums savo Meilės sakramentą. Po šv. Mišių konferencijų salėje aktorius Egidijus Stancikas monospektakliu „Judo išpažintis“ pradėjo naują meno projekto „Dialogas – žodis ir spalva“ sezoną. Žmogaus nuopuoliai ir aukštumos – taip aktorius pavadino šią dieną, nes gretimoje salėje buvo surengta alpinisto Vlodo Vitkausko pasaulio viršukalnių fotografijų paroda. Mažojoje bažnyčioje tęsėsi Švč. Sakramento adoracija, o didžiojoje Dieviškosios Jėzaus Širdies seserys pranciškonės ir parapijos jaunimas giesmėmis bei Šv. Rašto skaitiniais šlovino dangiškąją Motiną.

18 val. prasidėjo šv. Mišios su Vakarine valandų liturgija. Jai vadovavęs ir homiliją sakęs mons. V. Grigaravičius kvietė giliau pažvelgti į save, kiek turima meilės Dievui ir artimui, tikėjimo ir pasitikėjimo Viešpačiu. Po šv. Mišių konferencijų salėje tikintieji, neskubėję namo, žiūrėjo filmą „Eucharistijos stebuklai“, o mažojoje bažnyčioje vikaras kun. Julius Grigonis 21 val. Švč. Sakramento pagarbinimu baigė adoraciją.

Rugsėjo 23-oji – paskutinė Eucharistijos šventės diena prasidėjo Rytmetine valandų liturgija, kuriai vadovavo mons. V. Grigaravičius, jam talkino seserys pranciškonės. 8 val. šv. Mišioms vadovavo ir homiliją apie Eucharistiją kaip Jėzaus meilės testamentą pasakė vyskupas emeritas Romualdas Krikščionas. 9.30 val. šv. Mišias aukojo kun. Mindaugas Pukštys, o per homiliją

kalbėjo apie Eucharistiją – gyvybės duoną, kuri pasotina žmogaus sielą. Pasak kalbėjusio kunigo, tas, kas tiki, valgo gyvąją duoną, jau dabar gyvena Dievo gyvenimą, laukdamas dangaus – Dievo karalystės.

Nuo 9 val iki 12 val. mažojoje bažnyčioje vyko Švč. Sakramento adoracija, o paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje kun. lic. Artūras Kazlauskas vedė konferenciją tema „Švč. Sakramento kultas“ aptardamas tris klausimus: „Kas yra Eucharistija? Kada žmogaus viduje turėtų prasidėti Eucharistijos šventimas? Kaip priimti Šv. Komuniją?“ Kun. A. Kazlauskas pabrėžė išpažinties svarbą, palinkėjo būti džiumgiems, turtingiems Dievo dovanų.

Eucharistijos šventės kulminacija Prisikėlimo bažnyčioje buvo 12 val. prasidėjusi Eucharistinė procesija iš mažosios Prisikėlimo bažnyčios miesto gatvėmis, kuriai vadovavo arkivyskupas Sigitas Tamkevičius. Procesijoje, be parapijos jaunimo, patarnautojų, vaikų, choro dalyvių, tikinčiųjų, ėjo būrys Kauno arkivyskupijos dvasininkų. Iškilmingai Eucharistijos liturgijai vadovavo arkiv. S. Tamkevičius, koncelebravo vysk. R. Krikščionas, visi į šventę atvykę kunigai. Giedojo parapijos ir „Jaunystės“ chorai. Homilijoje arkivyskupas kalbėjo, kad rengiantis Šiluvos Švč. M. Marijos apsireiškimo 400 metų Jubiliejui daug dėmesio skiriama Eucharistijai, ir pabrėžė, jog nūdien kita vertybė – pinigai kėsinausi užimti Kristaus vietą žmogaus gyvenime. Ganytojas perspėjo, jog tarnaudamas pinigams žmogus gali užsitrenkti duris į amžinybę, ir ragino sekmadienį skirti Eucharistijos šventimui.

Po šv. Mišių Katalikių moterų sambūrio pirmininkės Alės Jurgaitienės kvietimu bažnyčios šventoriuje koncertavo etnografinis ansamblis „Sūduva“. Parapijos aktyvas visus vaišino sausainiais ir arbata. Nemažas būrys tikinčiųjų liko pasiklausyti koncerto, dėkojo už šventę.

Petrašiūnų parapijos Eucharistijos šventė

✦ Rugsėjo 30 d. sekmadienį Šv. Vincento Pauliečio parapijoje,

šviečiant vasariškai saulei, Petrašiūnų gyventojai dalyvavo Eucharistijos šventėje. Nuo pat ankstauro ryto bažnyčioje buvo švenčiamos šv. Mišios bei vyko Švč. Sakramento adoracija. 12 val. šv. Mišias aukojo ir egzorcistas kun. Arnoldas Valkauskas. Ši šv. Mišių auka buvo ypatinga ir tuo, jog transliuojant ją per *Marijos radiją* maldoje galėjo dalyvauti visos Lietuvos tikintieji. Po šv. Mišių Kauno m. Petrašiūnų policijos nuovados viršininkas parapijai dovanėjo rankų darbo kryžių „Aš esu Prisišėlimas ir Gyvenimas“. Vėliau klebonas kun. Vincentas Tamošauskas OFM Cap. įteikė garbės medalius ypač savo veikla parapijai nusipelnusiems ses. Reginai Baltikauskaitei SJE, Eugenijai Danilevičiui ir Egidijai Randžiui. Pasibaigus apdovanojimų ceremonijai parapijiečių sieloms dvasinę dovaną įteikė aktorius Petras Venslovas, skaitęs Vytauto Mačernio ir kitų poetų eiles.

Tačiau tuo Eucharistijos šventė Šv. Vincento Pauliečio parapijoje nesibaigė – ji tęsėsi Petrašiūnų mokyklos stadione. Čia susirinkę parapijiečiai galėjo gėrėtis rudens gėrybių ir rankdarbių paroda-pardavimu, vyko krepšinio ir baudų metimo varžybos parapijos taurei laimėti. O kad jėgos neišsektų ir šventėje dalyvauti būtų linksma ir smagu, broliai kapucinai vaišino petrašiūniškius makaronais ir arbata. Susirinkusiems Petrašiūnų gyventojams ir svečiams pasirodymą surengė I-ojo pulko ir Petrašiūnų policijos nuovados pareigūnai. Šventėje dainavo Petrašiūnų vidurinės mokyklos dainorėliai, grojo gitaristai ir šoko jaunieji šokėjai. Pasistiprinus, pasigrožė-

jus vieni kitais ir pasivaržius šventės rungtyse atėjo laikas padėkoti Viešpačiui už šią nuostabią dieną ir visą gyvenimą. Evangelizaciniame koncerte dalyvavo Petrašiūnų parapijos jaunimo grupė „Kelias“. Šlovinime aktyviai gitara ir giesme pritarė Petrašiūnų parapijos klebonas kun. V. Tamošauskas ir svečias kun. A. Valkauskas. Šiek tiek garsiau Dievui dėkojo ir aktyviai prisijungti kvietė ansamblis „Aukštyn bures“. O šią nuostabią Šv. Vincento Pauliečio parapijos Eucharistijos šventę baigė liaudiško folkloro grupė „Žaisla“.

✦ Spalio 6 d. prsidėjo dviejų dienų Eucharistijos šventė Šv. Pranciškaus Ksavero (jėzuitų) bažnyčioje.

Šeštadienį 10 val. iškilmingas šv. Mišias kartu su pagrindiniu celebrantu Kauno arkivyskupu Sigitu Tamkevičiumi aukojo Telšių ir Kaišiadorių vyskupai – Jonas Boruta SJ ir Juozapas Matulaitis, mons. Alfonsas Svarinskas, kunigai Ramūnas Norkus, Vilius Sikorskas, Valentinas Virvičius, Vytautas Sakavičius, Artūras Sederavičius SJ ir Kazimieras Ambrasas SJ. Giedojo Kybartų jaunimo choras. Per šias šv. Mišias buvo melstasi už Eucharistinio

Jėzaus seseris, mininčias 60 metų kongregacijos jubiliejų. Pasveikinti seserų ir drauge melstis susirinko kitų kongregacijų seserys, bičiuliai, daug kitų maldininkų.

„Teroro metais, žmogiškai tariant, buvo galima tyliai tūnoti ir laukti geresnių laikų, kada vėl bus galima surankioti ir sulipdyti, kas negailestingos okupanto rankos buvo sugriauta. Buvo šitaip mąstančių, tačiau kiti manė, jog reikia pasitikėti Dievu ir dirbti. Vienas iš tokių buvo tikrai pranašiškos dvasios tėvas Pranciškus Masilionis“, – taip pradėjo savo pamokslą arkiv. S. Tamkevičius per pirmąsias Eucharistijos šventės šv. Mišias Jėzuitų bažnyčioje.

Jis trumpai apžvelgė Lietuvos Bažnyčios padėtį prieš 60 metų ir garbios atminties jėzuito t. P. Masilionio darbus. Ganytojas ypač įvertino tai, kad neramiais ir sunkiais ateistinio režimo metais šis dvasininkas sugebėjo įkurti Eucharistinio Jėzaus seserų kongregaciją. Seserų veržlumas, jų tikėjimas ir iš įkūrėjo paveldėtas dvasingumas, begalinis pasitikėjimas Dievu padėjo sėkmingai išgyventi ne tik negailestingos sprespaudos dešimtmečius, bet

Eucharistinio Jėzaus seserys Jėzuitų bažnyčioje

ir rasti savo vietą dabartiniuose sielovados darbuose. „Šios kongregacijos veiklai – vaikų katechezei, Eucharistijos bičiulių telkimui, pagalbai parapijose dirbantiems kunigams, pavojingam sielovados darbui Moldavijoje, Kazachstane ir pogrindžio spaudoje – aprėpti reikėtų kruopštaus istoriko pastangų. Tačiau geriausiai ją teįvertins

Aukščiausiasis“, – sakė ganytojas, gausiai susirinkusioms sesėms eucharistietėms prasmingai palinkėdamas rūpestingai saugoti iš t. Pranciškaus paveldėtą drąsą, blaivų žvilgsnį į ateitį, uolų pamaldumą.

Per sumą, kurią aukojo t. Leonas Zaremba ir t. Leonardas Jagminas pamokslą pasakė mons. Vincentas Jalinskas, giedojo Jėzuitų bažnyčios grigališkasis choras. Toliau šventę paįvairino Marijos legiono vadovaujama Rožinio malda, o per vakarines šv. Mišias, kurias aukojo t. Gintaras Vitkus su naujuoju Kauno jėzuitų namų vyresniuoju t. Ladislavu Baliūnu, giedojo keli mokyklų – Vilniaus Tuskulėnų (vad. R. Deltuvienė), Kauno VDU „Rasos“ (vad. D. Šiaučiuonaitė), Kauno „Vyturio“ (vad. R. Burinskienė) – chorai bei solistai: T. Pavilionis, S. Tamašauskaitė, G. Martišiūtė, G. Ramanauskaitė, P. Stadulis. Vargonavo R. Martinkėnas.

Kitą dieną – spalio 7-ąją – jėzuitų bažnyčioje Eucharistijos šventės proga rytines šv. Mišias aukojo kun. Artūras Kazlauskas su t. G. Vitkumi su A. Sederavičiumi. Giedojo Raseinių jaunimo choras. Sumos šv. Mišias aukojo vyskupas Jonas Ivanauskas drauge su mons. Adolfu Grušu, t. L. Zaremba ir K. Ambrasu. Vysk. J. Ivanauskas pasakė pamokslą. Giedojo Jėzuitų bažnyčios choras. Šių pamaldų pabaigoje buvo pagarbintas Švč. Sakramentas ir sukalbėtas Rožinis. Netruko prabėgti kelios pranciškonų ir eucharističių vadovaujamos maldų ir giesmių valandos.

Eucharistijos šventė Kauno jėzuitų bažnyčioje baigėsi sėkmadienį, vakaro šv. Mišiomis, kurias aukojo t. L. Baliūnas, pamokslą pasakė t. Vytautas Merkys. Giedojo Jėzuitų bažnyčios jaunimo choras.

Parengta pagal Birutės Vasylienės (išsamiau skelbiama skelbiama Kristaus Prisikėlimo parapijos tinklalapyje www.prisikelimas.lt), Šv. Vincento Pauliečio (Petršiūnų) parapijos ir Šv. Pranciškaus Ksavero (Jėzuitų) rektorato informaciją

PILIGRIMINĖS KELIONĖS Į ŠILUVĄ

Nenustoti pasitikėti Dievo vedimu

Šiluva kiekvieną mėnesį sulaukia tų, kurie atsisako greitos kelionės automobiliais ir dalį kelio pasiryžta nukeliauti pėsčiomis. Nūdienos žmogus, apsuptas daugybės fizinių patogumų, taip tęsia ilgus amžius krikščionybėje gyvuojančią piligrimystės tradiciją. Tradicija, reikalaujančią tam tikro atsižadėjimo, pasiryžimo. Ir tie keli kilometrai šiuolaikiniam žmogui, gyvenančiam anaipol ne stiprinančioje jį fiziškai aplinkoje, kai kada tampa išbandymu. Tačiau visai nereikšminga atrodo saulės kaitros nukėpinta galva ar nutrinta koja patyrus begalinį dvasios lengvumą, kurį piligrimo kelyje kaip dovaną išgyvena į jį išsirengiantieji.

Gausiais būriais šiandien į Šiluvą keliaujantys piligrimai ne tik tęsia šimtmečiais gyvuojančią tradiciją. Taip iš kartos į kartą jie perduoda neblėstantį pasitikėjimą Dievu, jo vedimu ir sunkiausiame atskiro žmogaus, ir visos tautos kelyje.

Rugpjūčio 13-ąją Šiluvoje Marijos dieną paminėjo gausiai susirinkę **Ukmergės dekanato** tikintieji, atvykę organizuotai ir pavieniui bei dalyvavę iš anksto sudarytoje maldingos dienos programoje. Jau tapo įprasta, kad dekanatų piligrimai dalį kelio ne važiuoja, o nukeliauja pėsčiomis. Kėdainių, Jonavos, Kauno I ir II dekanatų piligrimai keliavo nuo Katauskių gyvenvietės. Ukmergiškiai karštą vasaros dieną iki Šiluvos išsvermingai su malda ėjo šilu (čia rengiamas nuolatinis Piligrimų kelias). Procesijai vadovavo Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius.

Iš pat ryto Marijos užtarimo, fizinės ir dvasinės sveikatos prašančios

Ukmergės dekanato tikintieji netilpo Šiluvos Bazilikoje

maldos ukmergiškių lūpose skambėjo gausiai piligrimų lankomoje Apsireiškimo koplyčioje. Čia Rožiniui vadovavo Ukmergės Švč. Trejybės parapijos altaristas kun. Antanas Jokūbauskas, o šv. Mišias aukojo tos pačios parapijos klebonas kun. Petras Purlys. Kai prie anksčiau į Šiluvą atvykusių maldininkų prisijungė atkeliavusieji pėsčiomis, Švč. M. Marijos Gimimo bazilikoje (joje, kaip ir aikštėje priešais Baziliką, vyksta atnaujinimo darbai) visi norintys netilpo ir daug žmonių liko melstis šventoriuje. Pusvalandį prieš pagrindines šv. Mišias buvo adoruojamas Eucharistinis Jėzus; adoracijai vadovavo Pašilės Šv. Barbaros parapijos klebonas kun. Kazys Gražulis. Trumpą katechezę vedė Ukmergės Šv. apašt. Petro ir Povilo parapijos vikaras kun. Saulius Pavalkis.

12 val. pradėtai švęsti iškilmingai Eucharistijos liturgijai vadovavo arkiv. S. Tamkevičius. Koncelebravo Vilkaviškio vyskupas emeritas Juozas Žemaitis MIC, Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas, dekanato dvasininkai. Penkiolika parapijų jungiančio Ukmergės dekanato maldininkų būryje buvo rajono Tarybos narių, miesto seniūnas Stasys Jackūnas, Policijos komisariato viršininkas Arvydas Paknys, kai kurių bendrovių vadovai. Per homiliją ganytojas priminė žemiškąją Marijos kelionę, kurioje ji patyrė skausmo, išbandymų, skurdo ir kančios. Marija turėjo iš-

kęsti savo Sūnaus mirtį ant kryžiaus ir neprarasti pasitikėjimo Dievu. „Ir mes galėtume daug išverti, jei atmintume svarbiausią Marijos gyvenimo nuostatą: suvokiant savo silpnumą nenustoti pasitikėti Dievo vedimu“, – kalbėjo ganytojas. Jis linkėjo tautos ir savo asmenišką gyvenimą kurti ne smėlyje, savo viltis dėti ne į save, bet į Viešpatį, kad jis neleistų joms sudužti. Ganytojas kvietė čia, Šiluvoje, prašyti svarbiausio – dvasinės sveikatos, o savo gyvenimą grįsti Marijos, kuri žemiškos kelionės pabigoje buvo išaukštinta Viešpaties garbėje, pavyzdžiu.

Per šv. Mišias giedojo jungtinis Ukmergės dekanato parapijų choras (vargonininkės Dalia Sližytė, Aurelija Sinicienė ir Regina Ališauskaitė), vėliau piligrimai dalyvavo agapėje Jono Pauliaus II namuose.

Nors Ukmergės dekanatas labiausiai arkivyskupijoje nutolęs nuo Šiluvos, pasak dekanato kun. Gintauto Kabašinsko, į Šiluvą vyko šimtai rajono gyventojų. Iš Ukmergės važiuo aštuoni autobusai, bent po vieną – iš visų parapijų. Atsirado geradarių, skyrusių žmonėms transportą. Piligrimai dėkingi uždarosioms akcinėms bendrovėms „Ukmergės versmė“ ir „Izobara“, rajono savivaldybei.

Tą pačią dieną Jono Pauliaus II namuose pristatyti meniniai darbai, kuriuos sukūrė rugpjūčio mėnesio pradžioje Šiluvoje vykusio plenero „Signum sacrum“ dalyviai. Plenerą rengė menininkų asociacija „Idėjų upė“. Profesionalių menininkų kūriniai religinėmis temomis bus eksponuojami atvykstantiems piligrimams, jų parodas numatoma rengti ir kituose miestuose.

Rugpjūčio 26 d. vyko kasmet pasukutinį rugpjūčio sekmadienį rengiama visos **arkivyskupijos piligriminė kelionė į Šiluvą**. Į ją, vykdavusią ir sovietmečiu, kviečiami ir kitų Lietuvos kraštų piligrimai. Tradiciškai į šią kelionę pėsčiomis išeinama iš dviejų vietų: nuo Dubysos slėnio (šią piligrimystės pradžios vietą ženklina pernai čia pastatytas ir pašventintas kryžius) ir Tytuvėnų.

Kauno arkivyskupijos piligrimai ir svečiai žygiavo nuo Dubysos; kartu su tūkstantine arkivyskupijos parapijų, institucijų, žygiavusių su savo vėliavomis, šeimų, jaunimo minia maldingąją kelionę iki pat Šiluvos ėjo arkivyskupas Sigitas Tamkevičius. Visą kelią kalbėtas

šv. Mišios, kurių intencijas išsakydamas liturgijai vadovavęs arkiv. S. Tamkevičius kvietė dėkoti Viešpačiui ir Dievo Motinai už Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės dovaną bei atsiprašyti, kad šia laisve ne visada gerai pasinaudojama. Šv. Mišias koncelebravo

Kauno arkivyskupijos piligrimai keliauja į Šiluvą nuo Dubysos slėnio

Rožinis, giedota. Šiuos piligrimus keli kilometrai prieš miestelį pasitiko Šiluvos parapijos žmonės su savo klebonu kun. Erastu Murausku. Piligriminės eisenos pradžioje buvo nešama Šiluvos Dievo Motinos statula, turinti prasmingą ir kiekvienam lietuviui brangią istoriją. Pašventinta popiežiaus Pijaus XII, ši Nekalčiausiosios Marijos Širdies statula sovietų okupacijos metais keliavo Amerikos lietuvių parapijose; prie jos buvo prašoma Mergelės Marijos užtarimo atgauti tėvynės laisvę ir nepriklausomybę. Šią statulą 1993 m. vainikavo tuomet Lietuvoje viešėjęs popiežius Jonas Paulius II.

Kita piligrimų grupė, kaip ir kasmet keliavusi nuo Tytuvėnų ir lydima Šiaulių vyskupo Eugenijaus Bartulio, į Šiluvą nešė Fatimos Dievo Motinos statulėlę, atkeliavusią į Lietuvą. Ir tai simboliška: Švč. M. Marijos apsiėškimai Fatimoje, įvykę prieš 90 metų, glaudžiai susiję su Lietuva, išgyvenusia dar XX a. pradžioje pranašautą tikinčiųjų persekiojimą komunizmo šalyse.

Pasibaigus kelias valandas trukusiam piligriminiam žygiui, Šiluvos Švč. M. Marijos Gimimo bazilikoje vyko

vysk. E. Bartulis, Raseinių dekanato vicedekanas, Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapijos klebonas kun. Vytautas Paukštis, Palemono parapijos klebonas kun. Massimo Bianco SDB, kiti dvasininkai. Piligrimų, netilpusių Bazilikoje ir likusių melstis šventoriuje, maldas lydėjo Šiluvos ir Raseinių parapijų giedotojų bei ses. Pranciškos Bubelytės FDCJ atliekamos giesmės.

Homilijoje arkiv. S. Tamkevičius trumpai priminė skaudžiausius Lietuvos istorijos puslapius, kuriuos tautos kančiomis ir išbandymais paženklino Spalio revoliucija, 1939 m. Europos galingųjų perbraižytas valstybių žemėlapis, komunistų represijos, trėmimai, tikinčiųjų persekiojimai. Pasak ganytojo, mūsų tautos išlaisvinimo istorijoje „išskirtinė“ vieta tenka Dangui ir Švč. M. Marijai, prie kurios kojų, ypač Šiluvoje, tikintieji sudėdavo savo vargus ir viltis. Ganytojas apgailestavo, kad šiandien aimanuojama dėl nepriekšlių, o laisvė naudojama asmeniniams interesams; Lietuva pirmąją alkoholizmu, savižudybėmis ir mirtimis keliuose, o labiausiai jai trūksta gyvenimo tiesoje ir teisingumo.

Seminarijų bendruomenės atkeliauja į Šiluvą

„Laisvę turime puoselėti, ją branginti ir ginti, jaustis už ją atsakingi“, – sakė arkivyskupas ir kvietė Šiluvoje glaustis prie Marijos, kuri, prieš 17 metų padovanojusi mums laisvę, ir šiandien gali padėti ją išsaugoti, tik tam turime atsigręžti į j jos Sūnų. Šv. Mišių pabaigoje, prieš suteikdamas ganytojišką palaiminimą, arkivyskupas nuoširdžiai padėjo piligrimams, Marijos mylėtojams, pavedusiems Viešpačiui savo tėvynę, šeimą, Bažnyčią. Ganytojas prašė savo maldose neužmiršti Šiluvos medžiaginių rūpesčių, nes daugybė darbų dar reikia atlikti iki Jubiliejaus. Per agapę Jono Pauliaus II namuose, be kitų piligrimų, čia stiprinosi ir savanoriai. Kartu su studentais ir parapijų jaunimo grupelių aktyviaisiais nariais, jau ne kartą padėjusiais rengti tokius žygius, šiemet piligriminėje kelionėje – įžangoje į didžiuosius Šilinių atlaidus – talkino ir seserys benediktinės bei pranciškonės.

✦ Rugsėjo 15 d. pirmąjį bendrą piligriminį žygį į Šiluvą šiemet surengė trijų Lietuvoje veikiančių kunigų seminarijų – Kauno kunigų seminarijos, Telšių vysk. Vincento Borisevičiaus ir Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarijų auklėtiniai. Eisena buvo pradėta nuo Dubysos slėnio. Jos metu visi seminaristai ir jų vadovai aktyviai dalyvavo bendroje maldoje: giedojo, kalbėjo Rožinį, gailėstingumo vainikėlių. Iki siūlo permerkti rudeninio lietaus, užklupusio juos netoli Šiluvos miestelio, bet lai-

mingi, gražia jaunų širdžių „manifestacija“ Viešpačiui jie papildė Jaunimo dienos programą tuomet švęstuose Šilinių atlaidose. Pasiekus Šiluvą, seminarijų bendruomenės pasitiko bei pasveikino arkiv. S. Tamkevičius, vysk. J. Kauneckas, kiti dvasininkai. Vakare Bazilikoje drauge su arkiv. S. Tamkevičiumi šv. Mišias koncelebravo visų trijų seminarijų vadovai bei dvasios ugdytojai. Jų metu prie altoriaus patarnavo Telšių kunigų seminarijos auklėtiniai, kiti klierikai giedojo bendrame jungti-

niame chore (vadovavo Vita Vaitkevičienė). Po Mišių Švč. Sakramento adoracijojai Ligonių sveikatos koplyčioje vadovavo Vilniaus kunigų seminarijos auklėtiniai. Be abejo, minėtų seminarijų bendruomenės drauge vakarieniavo, susipažino, pabendravo tarpusavyje. Sekmadienį Lietuvos klierikai dalyvavo iškilmingose atlaidų užbaigimo Mišiose. Po jų papietavę atsisveikino su viltimi dar ne kartą smagiai pabūti ir pasimelsti bendruose renginiuose.

Parengta pagal Ukmergės dekanato, Kauno arkivyskupijos spaudos tarnybos bei Kauno kunigų seminarijos klieriko Gyčio Stumbro informaciją

Trys ėjimo dienos Viešpaties link...

Daugiau nei tūkstantis piligrimų, du tūkstančiai pavargusių kojų 2007-ųjų rugsėjo 9 d., per Šilines, įžengė į Šiluvą, tiek pat triumfu blizgančių akių žvelgė į dangun kylančią baltąją Apsireiškimo koplyčią, Švč. M. Marijos Gimimo baziliką. Pasveikinti čia apsireiškusios Dievo Motinos, pagarbinti jos Sūnaus eita tris dienas, apie 70 km iš kitos garsios Lietuvos šventovės – Kryžių kalno. Sujungti šias dvi maldos vietas sumanyta 2003-aisiais, taip įprasminant popiežiaus Jono Pauliaus II atvykimo į Lietuvą 10-tąsias metines. Tąkart pirmąsias pėdas įmynė apie pusketvirto šimto žmonių. Kasmet piligrimų skaičius vis augo ir šių, 2007 metų, penktajame piligriminiame žygyje iš Kryžių kalno išėjo 1015, pakeliui prisijungė ir Šiluvą pasiekė per 1100 maldininkų.

Piligriminis žygis prasidėjo gražų, saulėtą rugsėjo 7 d. rytą. Į Kryžių kalną su vėliavomis, plakatais rinkosi parapijų, mokyklų, organizacijų atstovai, pavieniai žmonės iš visos Lietuvos. Džingiai į koloną rikiavosi moksleiviai, gimnazistai, studentai, mokytojai, kunigai, chorų dalyviai, skautai, sveikuoliai, seminaristai, kariai bei kiti įvairiausių profesijų žmonės, nusprendę savaitgalį paaugoti Dievo garbei, dvasios tobulinimui bei artimo meilei. Išeita lygiai vidurdienį. Piligriminiame žygyje dalyvavo svečias, atvykęs net iš tolimosios Brazilijos. Vėliau prie keliaujančiųjų prisijungė Lenkijos lietuviai iš Punsko. Ko-

vo 11-osios bendrojo lavinimo licėjaus. Piligrimams, kaip ir kasmet, vadovavo šio piligriminio žygio sumanytojas, pagrindinis organizatorius Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis. Ganytoją – Lietuvos kariuomenės ordinarą – žygio metu buvo galima išvysti šalia nešamos į Šiluvą Švč. M. Marijos su Kūdikiu statulos, kolonos viduryje drąsinantį jaunuolius giedoti garsiau, jos pabaigoje koja kojon žengiantį su kareiviais. „Šis žygis – naujas žvilgsnis į tiesos ir meilės gyvenimą“, – sakė Šiaulių vyskupijos ganytojas ankstų antrosios žygio dienos rytą į šv. Mišių auką susirinkusiems piligrimams. Šv. Mišios buvo aukojamos

prie Rekyvos ežero įkurtoje stovykla-vietėje. Antrajai nakčiai apstotą prie Bridvaišio ežero šalia Tytuvėnų. Už karviškas palapines, skanią košę dėkoti Lietuvos kariuomenei.

Tris ėjimo į Šiluvą – Dievo artumos link – dienas piligrimų neišgąsdino nei kelio dulkės, nei nuovargis, nei antrosios kelionės dienos vakare užklupęs smarkus lietus. Žygio metu skambėjo giesmės, dainos, buvo kalbamas Rožinis, melstasi įvairiomis intencijomis. Vakaraus organizuota meninė programa. Pirmąjį vakarą koncertavo įvairių apdovanojimų pelnę penki muzikantai iš Kanados. Lietuvoje jie lankėsi tęsdami tarptautinio katalikiško universiteto LCC ir garsaus muzikanto Joan Buller bendradarbiavimą. Antrąjį vakarą grojo šeimyninė grupė *Spirit* iš Kuršėnų, reperis Tomas Bieliūnas ir *Agapao* reabilitacijos centro dainininkai.

Šiluvoje „Sveika, Marija“ giedančius piligrimus sutiko Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius. 16 val. arkivyskupas kartu su Šiaulių vyskupu aukojo šv. Mišias. Pamokslą sakė kun. Kęstutis Kėvalas. Kalbėta apie svarbą būti Kristaus mokiniais, išmintingo pasirinkimo teikiamą išlaisvinimą, gyvenimą Dievo artumoje. Šv. Mišių pabaigoje plojimais dėkota visiems, prisidėjusiems prie šio žygio sumanymo ir įgyvendinimo. Anot arkiv. S. Tamkevičiaus, šis piligriminis trijų dienų žygis, Švč. Mergelės Marijos Gimimo atleidų šventimas – puikus pasirengimas Dievo Motinos apsireiškimo Šiluvoje Jubiliejui.

Inesė Ratnikaitė, Šiauliai

DVASINĖS PERMAINOS IR ATGAIVOS PATYRIMAS

Piligrimystė – vienas iš religinio pasišventimo būdų, leidžiantis regimai suvokti, kad nuolat esi kelyje į dangiškojo Tėvo namus. Nuoširdus dalyvavimas maldingoje kelionėje piligrimams tampa dvasinės permainos, augimo ir atgaivos patyrimu. Šiomet rugsėjo 7–9 d. piligriminio žygio nuo Kryžių kalno iki Šiluvos dvasią tūkstantinėje jaunimo kolonoje gaivino ir džiugusis Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, kviesdamas visus giesmei, maldai ir susikaupimui. Šis penktasis piligriminis žygis sutapo su Šiaulių vyskupijos dešimties metų jubiliejumi. Jo paminėjimui buvo pasirinkta Šventojo Rašto eilutė: „Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.“ Jaunimui buvo pasiūlyta trijų dienų kelionėje įsigilinti, apsvarstyti ir naujai pažinti šį Viešpaties raginimą.

Dauguma mūsų Petrašiūnų parapijos žygeivių (žygyje dalyvavo ir kitų Kauno parapijų piligrimai, pvz., iš Kauno Šv. arkangelo Mykolo (Igulos) bažnyčios) taip keliavo nebe pirmą kartą. Pastangos iverkti daugiau nei šešiasdešimt kilometrų kiek nuvargino, bet pakili ir jaunatviška žygio nuotaika nejučiom ragino ir kvietė dvasiškai atsinaujinti ir apgalvoti savo vertybes. Vėlai vakare surasdavome jėgų ir noro susirinkti į palapinę bendrai maldai, giesmei ir Jėzaus žodžių „kelkis, eik“ svarstymui. Dalijomės dvasine žygio patirtimi. Mums paaiškėjo, kaip giliai daugelis esame įklimę į savo netvarkingus prisirišimus, kurių niekaip nepavyksta atsikratyti todėl, kad nepasitikime Jėzaus žodžiais, o gal jų ir negirdime. Nelengva sekti tokiu radikaliu Jėzaus paraginiu. Maldoje prašėme pasiryžimo keltis iš neklusnumo Dievui ir drąsos eiti paskui tą, kuris turi amžinojo gyvenimo žodžius.

Žygio metu grožėjomės rudens ramybe dvelkiančia gamta, puikiu oru. Džiaugėmės gyventojų vaišingumu, nuoširdumu. Pakelyje aplankėme tris bažnyčias, pasveikinome Jėzų. Keliaujančiųjų nakvyne ir maitinimu rūpinosi kariai. Ilgam prisiminimuose išliks jaukūs poilsio vakarai prie ežero, saulėlydžiai, lietingos nakties garsai, atviri pokalbiai prie laužo, žvaigždėtas rugsėjo dangus ir rytmetinis Eucharistijos šventimas.

Keliaudami piligrimai susikaupę apmąstė, kokius troškimus, vargus, džiaugsmus ir prašymus patikės ir atiduos Šiluvoje Dievo Motinai Marijai.

*Ses. Regina Baltikauskaitė SJE,
Kauno Šv. Vincento Pauliečio (Petrašiūnų) parapija*

Kelyje – jaunieji Kauno piligrimai

ŠILUVOS MARIJOS PAVEIKSLO KELIONĖ

Marija priimama kaip brangus svečias

Šiluvos Marijos paveikslas, šiemet Kauno arkivyskupijoje jau nukeliauęs netrumpą kelią ir piligrimystės metu aplankęs per 30 parapijų Kauno II, Jurbarko, Raseinių dekanatuose, pačioje vasaros pilnatvėje – liepos pabaigoje – lankėsi Ariogaloje. Šios parapijos klebono kun. Gintauto Jankausko pasakyti žodžiai per pamokslą, jog Marija sutinkama kaip brangus svečias, tikriausiai apibūdintų daugumos parapijų, jų žmonių savijautą priimant Šiluvos Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslą. Ir ne tik savijautą. Pasinaudojant proga pabūti kartu, pasidžiaugti vieni kitų sugebėjimais įvairiuose Marijos garbei skirtuose renginiuose, svarbiausia žmonėms lieka malda.

Pasitikus šį brangų svečią, iš dangiško nuolankumo atėjusį kuo arčiau žmogaus – dirbančio, auginančio vaikus, mylinčio Dievą ir Bažnyčią, savo kaimynus ir gimtinę – sugrubusiomis nuo darbų rankomis skaičiuojami rožinio karoliukai, tariami iki skausmo pažįstami Švč. M. Marijos litanijos kreipiniai, giedamos mėgstamos giesmės ir adoruojamas Jėzus, Marijos mylimasis Sūnus. Su pasitikėjimu klumpama prie Marijos kojų, kad ji įskaitytų pačius giliausius širdies troškimus, kurių pats žmogus kartais ir neįstengia išreikšti žodžiais. Svarbiausias iš jų – žemiškų rūpesčių sukuriuose nepaleisti Viešpaties rankos ir keliauti į tą dangiškąją laimę, kuria Marija jau dabar džiaugiasi.

✱ Liepos 22 d. Šiluvos Švč. M. Marijos paveikslas pasiekė 33-ią piligriminės kelionės vietą – **Ariogalos Šv. arkan-gelo Mykolo parapiją**. Šioje parapijoje, kaip ir kitose, suburta pasirengimo Šiluvos Jubiliejui grupė. Jubiliejui skiriama vieta interneto svetainėje; joje labai anksti buvo paskelbta programa, kvietusi miestelio gyventojus ir svečius dalyvauti malonėmis garsėjančio Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslo apsilankymo renginiuose. Programa buvo išsiuntinėta šeimoms, o skelbimų len-

tose iškabinti plakatai kvietė į paveikslo sutikimo iškilnę; apie 800 šeimų šią informaciją gavo mobiliaisiais telefonais. Belaukiant paveikslo Žemaičių plento ir Taurupio gatvių sankryžoje, rikiavosi iškilminga procesija, būriavosi šventiškai nusiteikę parapijiečiai. Saulėtą dieną ore tvyrojusi ramybė tarsi pabrėžė įvykio reikšmingumą. Iškilminga procesija su paveikslo ir bažnytinėmis vėliavomis pajudėjo Taurupio gatve. Joje dalyvavo Ariogalos pastoracinės tarybos, sinodo grupės nariai

ir labai gausiai susirinkę parapijiečiai bei svečiai: LR Seimo narys Gintautas Mykolaitis, Raseinių r. savivaldybės meras Kęstutis Skamarakas, Raseinių r. savivaldybės narys Antanas Vizbaras ir kiti. Vadovaujant parapijos choro nariams procesijos metu buvo giedamos Švč. M. Marijai

Paveikslas sutinkamas Lesčių parapijoje

skirtos giesmės. Per gelėmis išpuoštą šventorių, skambant varpams, paveikslas buvo iškilmingai atneštas į bažnyčią. Paveikslo apsilankymo proga sumos šv. Mišias aukojo klebonas kun. G. Jankauskas. Per pamokslą jis papasakojo apie Šiluvą, Švč. M. Marijos paveikslo kilmę, jo meninį įtaigumą, kvietė visus tomis dienomis aktyviai dalyvauti liturginėse apeigose, sakydamas: „Šiandien, kaip brangus svečias, keliaujanti Šiluvos Marijos paveikslo reprodukcija atvyko ir į mūsų bažnyčią. Išpažinkime šventąjį tikėjimą kaip dera tikriems katalikams. Ne be reikalo Marijos garbei liturginiuose metuose skirti net du mėnesiai. Gyvenkime šiomis dienomis gegužės ir spalio mėnesių dvasia, dovanokime jai skirtas giesmes, Rožinio maldą ir Švč. M. Marijos litaniją.“ Prasidėjus Aukos liturgijai Raseinių r. savivaldybės atstovai įteikė Ariogalos Šv. arkan-gelo Mykolo bažnyčiai dovaną – baltą arnotą su Šiluvos Švč. M. Marijos atvaizdu. Po pamaldų neskubėta skirstytis: Ariogalos vidurinės mokyklos tikybos mokytojos Laimutės Neverdauskienės vadovaujami moksleiviai pagiedojo Švč. Mergelės garbei, o pasirengimo Jubiliejui grupės narys Antanas Kišonas paskaitė jai skirtų savo eilių. Iškilmių pabaigoje visi sugiedojo Maironio „Lietuva brangi“.

Šiluvos Dievo Motinos paveikslo sutikimo procesija Pajieslyje

Iki rugpjūčio 5 d., kai paveikslas viešėjo parapijoje, kasdien su nedidele vidurdienio pertrauka buvo kalbamas Rožinis, giedama Švč. M. Marijos litanija, vyko Švč. Sakramento adoracija. Vakaris šv. Mišių metu buvo sakomi pamokslai Marijos tema ir kasdien meldžiamasi įvairiomis iš anksto numatytais intencijomis. Švč. Sakramento adoracijoje aktyviai dalyvavo parapijos jaunimas. Per dvi savaites Dievo Motinos paveikslą Ariogalos bažnyčioje aplankė daugybė žmonių.

✳️ Trumpai, dvi dienas – liepos 28 ir 29 d. – paveikslas lankėsi nedidelėje, apie 200 tikinčiųjų vienijančioje **Lesčių Dievo Apvaizdos parapijoje**. Jos žmonės, pasitikę paveikslą ir pastatę prie lelijomis papuošto Švč. M. Marijos altoriaus perdažytoje bažnyčioje, sakė: „Mums visai nesvarbu, ar atvežtas paveikslas originalus, ar reprodukcija. Mes žiūrime į Švč. M. Marijos atvaizdą kaip į gyvą stebuklą su meile ir viltimi, prašydami globos ir užtarimo. Tuomet lengviau išgyvename savo skausmus ir nesėkmes. Kai nebėra vilties, kartais ir visai netikintis žmogus šaukiasi Švč. M. Marijos globos ir pagalbos.“ Šiluvos Marijos paveikslo apsilankymo proga pastatytas naujas koplytstulpis ant kalvelės šalia senojo Žemaičių plento. Jis iškilo prie kelio, vedančio į bažnyčią. Po šv. Mišių aukos, švenčiant Šv. Ignaco atleidus, kun. G. Jankauskas jį pašventino, o visi sugiedojo giesmę Maironio žodžiais „Marija, Marija“.

✳️ Rugpjūčio mėnesį keliaujantis Šiluvos Dievo Motino paveikslas maldai ir širdies pakėlimui prie Viešpaties kvietė **Paliepių Šv. Kryžiaus, Betygalos Šv. Mikalojaus, Ugonių Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Girkalno Šv. Jurgio, Milašaičių Nukryžiuotojo Jėzaus, Butkiškės Šv. Jono krikštytojo, Juodaičių Nukryžiuotojo Jėzaus parapijų** žmones, kurie, jau įsibėgėjant derliaus dorojimo metui, rado laiko apsilankyti savo parapijų bažnyčiose ir paskutines vasaros dienas skirti dangiškosios Motinos garbei.

✳️ Rugpjūčio 19 d. šiluviškės Marijos paveikslas pasiekė **Girkalnio Šv. Jurgio parapiją**. Lydint iškilmingai procesijai, paveikslą pasitiko Raseinių dekanato dekanas, Girkalnio parapijos klebonas kun. Juozas Kaknevičius, rajono savivaldybės atstovai, būrys parapijiečių ir svečių. Skambant giesmei paveikslas atneštas į bažnyčią. Parapijos tikinčiųjų akys kryo į Dievo Motinos veidą. Kiekvienas, suklupęs prie šio paveikslo, patikėjo Marijai savo džiaugsmus, vargus, ligas ir nelaimes. Iškilmingos šv. Mišios buvo aukojamos už parapiją. Savivaldybės atstovas A. Vizbaras dovanojo parapijai baltą arnotą. Po šv. Mišių vyko Švč. Sakramento adoracija. Vėliau pastoracinės tarybos narys bibliotekininkas Antanas Šulskis papasakojo paveikslo istoriją. Visą savaitę rytais bažnyčioje vyko Švč. Sakramento adoracija, o 16 val. buvo kalbamas Rožinis ir litanija. Vakaris šv. Mišios aukotos įvairiomis

parapiją. Jos tikintieji ir svečiai, ties kaimo riba sulaukę atvykstančio paveikslo, procesija su vėliavomis per gyvenvietę ėjo į bažnyčią. Milašaičių bažnyčioje kun. J. Kaknevičius aukojo šv. Mišias. Jose dalyvęs Raseinių r. meras Kęstutis Skamarakas dovanojo parapijai baltą arnotą. Po šv. Mišių vyko Švč. Sakramento adoracija, paveikslą lankė Milašaičių gyventojai ir jų svečiai. Rugpjūčio 26 d. Girkalnio parapijai švenčiant Šv. Baltramiejaus atleidus po šv. Mišių paveikslas iškilmingai išlydėtas į Butkiškes.

✳️ Rugpjūčio 26 d. atkeliavęs Šiluvos Marijos paveikslas **Butkiškių Šv. Jono Krikštytojo parapijoje** lankėsi keturias dienas. Nedidelė, maždaug tūkstantį parapijiečių jungianti parapija visas dienas meldėsi šv. Mišiose, kalbėjo Rožinį, giedojo Švč. M. Marijai. Pirmąją dieną gražiai sutikę paveikslą, butkiškėčiai lydėjo jį per visą

Pernaravos tikintieji prie Šiluvos Dievo Motinos paveikslo

intencijomis: už ligonius, vargstančius ir neįgaliuosius, už *Carito* darbuotojus ir slaugytojus, už šeimas, jaunimą, už žemdirbius, ūkininkus, gerą orą, už bažnyčios rėmėjus, pastoracinės tarybos narius.

✳️ Rugpjūčio 25 d. Švč. M. Marijos paveikslas iš Girkalnio buvo atvežtas į **Milašaičių Nukryžiuotojo Jėzaus**

kaimą į išpuoštą bažnyčią, giedodami giesmės Marijai. Šv. Mišias aukojo parapijos klebonas kun. Žyginas Veselka ir svečias iš Čekiškės – jos klebonas kun. Vaidas Bartkus. Melstasi įvairiomis intencijoms už ligonius, jų slaugytojus, vargstančius, už šeimas, jaunimą ir visą parapiją. Ir šiai parapijai Raseinių rajono vadovai padovanojo liturginių drabužių.

✱ Rugsėjo 29 d. Šiluvos Dievo Motinos Marijos su Kūdikiu paveikslas buvo atvežtas į Juodaičius. Palydint nuo sankryžos paveikslo kopiją į **Juodaičių Nukryžiuotojo Jėzaus bažnyčią** dalyvavo parapijos tikintieji, moksleiviai. Paveikslą prie bažnyčios pasitiko parapijos kun. Ž. Veselka, giedojo parapijos choras. Šv. Mišios aukotos už parapiją ir jaunimą. Po jų vyko paveikslo lankymas, individuali malda. Paveikslo atvykimas į šią parapiją sutapo su Mokslo

Paveikslas Krakų bažnyčioje

žinių diena rugsėjo 1 d. dieną ypač gausiai paveikslą lankė Juodaičių pagrindinės mokyklos mokytojai, moksleiviai ir jų tėveliai. Šią dieną, kaip ir kitas dienas, vyko Švč. Sakramento adoracija, šv. Mišios. Paveikslo apsilankymo programa parapijoje buvo išleistas lankstinukas, kvietęs į pamaldas.

✱ Rugsėjo 2 d. prasidėjo stebuklingojo paveikslo piligrimystė **Kėdainių dekanate**. Per dvi savaites, kai paveikslas lankėsi **Kėdainių Šv. Juozapo parapijoje** skaudžią sovietmečio istoriją menančią medinę bažnyčią aplankė ne vienas šimtas žmonių, meldėsi ryto ir vakaro šv. Mišiose, adoravo Švč. Sakramentą, kasdien dalyvavo iš anksto programoje numatytose kitose maldose – kalbėjo Rožinį, litanijas. Mokyklose ir darželiuose vyko piešinių konkursai, skirti Švč. M. Marijai. Geriausi darbai eksponuoti bažnyčios prieangyje. Mikalojaus Daukšos viešojoje bibliotekoje ir Liepų alėjos filiale visą rugsėjį vyko parodos, skirtos Švč. M. Marijos apsireiškimo Ši-

luvoje Jubiliejui. Kasdien Šiluvos Dievo Motino su Kūdikiu paveikslas skendėjo gėlėse, buvo apšviestas daugybės žvakių liepsnelių. Suorganizuota daug renginių, sukvietusių įvairių profesijų ir socialinių grupių žmones. Jie baigdavosi šv. Mišiomis ir puikiomis agapėmis, kurias palaimindavo parapijos klebonas kun. Gintaras Pūras. Parapijos žmonės iki soties galėjo pabendrauti, pasidalyti išpūdžiais, išgyvenimais. Pirmadienį, *Cari-tui* skirtą dieną, demonstruotas filmas

apie šv. Teresėlę. Pilna salė žmonių nuščiuvo prisiminę Teresėlės relikvijų sutikimą Truskavoje. Antradienį renginyje tremtiniams programą parodė choras „Diemedis“. Svečiavosi krikščionių demokratų partijos vadovų, atvyko LR Seimo narė Vaidevutė Margevičienė. Su dideliu džiaugs-

mu neįgaliųjų draugijos nariai už dangiškąjį užtarimą dėkojo Švč. M. Marijai savo programą pavadinę „Nenuženkn nuo akmens, o Marija“. Jie skaitė puikias eiles, dalijosi gyvenimo prisiminimais. Savaitgaliai buvo skirti šeimoms, parapijos bendruomenei ir žemdirbiams. Ir tomis dienomis paveikslas nebuvo vienišas, prie jo nuolat ėjo žmonės, budėjo susikaupę asmeninėje maldoje. Rugsėjo 10 d. šv. Mišiose už slaugytojus ir medicinos darbuotojus susirinko neįtikėtina daug žmonių, į pensiją išėjusių gydytojų. Jie visi dalyvavo ir agapėje. Po Arūno Matelio filmo „Prieš parsikrendant į Žemę“ peržiūros buvo apie ką pasikalbėti, kuo pasidalyti. Ypač pasistengė visos parapijos mokyklos bei tikybos mokytojai, paruošę programą; moksleiviai pasidžiaugė piligrimine kelione į Šiluvą, jaunimo dienomis Klaipėdoje, dekanato Eucharistinių kongresu. Skambėjo ir vaikų eilės, ir poetų posmai, vaikų muzikos mokyklos atliekami kūriniai. Kultūros darbuotojų dieną koncerto klausėsi pilna salė tikinčiųjų, visiems

patiko sakralinio ansamblio koncertas. Kėdainiečius pagerbė svečiai iš Kauno r. Ežerėlio miestelio: net trys kolektyvai parodė savo programą. Penktadienį pilna bažnyčia žmonių ėjo Kryžiaus kelius, dalyvavo šv. Mišiose. Rugsėjo 16 d. ir su gailėsčiu, ir su džiaugsmu išlydint Mariją iš savo namų – parapijos – žmonių buvo dar daugiau negu sutinkant. Klebonas aukėjo šv. Mišias, o išgiedojus giesmes Marijai su ašaromis daugelio akyse paveikslas buvo perduotas Josvainių atstovams.

✱ Rugsėjo 16 d., sekmadienį paveikslas tęsė piligrimystę **Josvainių Visų Šventųjų parapijoje**. Nuo pirmadienio kasdien jis buvo lankomas bažnyčioje. Žmonės rinkdavosi rytais ir vakarais į šv. Mišias įvairiomis aktualiomis intencijomis, į Švč. Sakramento adoraciją, Švč. M. Marijos litaniją, Rožinio maldą. Ketvirtadienį, rugsėjo 20 d., šv. Mišios aukotos už jaunimą, mokytojus, bažnyčioje surengta mokinių piešinių paroda „Marija mūsų Motina“.

✱ Rugsėjo 23 d. paveikslas buvo išlydėtas į Pernaravą. **Pernaravos Nukryžiuotojo Jėzaus bažnyčioje** paveikslo kopija buvo penkias dienas. Abiejų parapijų klebonas kun. Edvinas Rimavičius drauge su parapijos aktyvu buvo parengęs programas, o įamžintas paveikslo apsilankymo akimirkas galima išvysti parapijų interneto svetainėje. Nuotraukose matyti daug jaunimo, kuris dalyvauja atnašų procesijoje per šv. Mišias, drauge gieda, pasirašo kartu su paveikslu keliaujančioje knygoje.

✱ Rugsėjo 27 d. Šiluvos Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslas iš Pernaravos parapijos atkeliavo į **Pajieslio Švč. M. Marijos, Liūdinčiųjų Guodėjos, parapiją**. Vidudienį šv. Mišias už parapiją, sutikus paveikslą, aukėjo klebonas kun. Žydrūnas Paulauskas. Rugsėjo 28-oji buvo skiriama kaimo ateičiai – vaikams ir jaunimui. Prieš vakaro šv. Mišias bažnyčioje buvo surengta pradinės mokyklos mokinių

piešinių parodėlė „Dievo Motina Šiluvoje“ bei meninė programa „Tau, Marija“. Rugsėjo 28 d., melstasi už ligonius. Pajieslio folkloro ansamblis meldėsi ir giedojo bažnyčioje. Kas vakarą buvo aukojamos šv. Mišios, adoruojamas Švč. Sakramentas. Rugsėjo 29 d. šv. Mišiomis už žemdirbius ir ūkininkus paveikslu piligrimystė baigėsi, ir jis buvo perduotas krakiškiams.

★ Rugsėjo 30 – spalio 7 d. malonėmis garsėjančio Šiluvos paveikslu kopija pasiekė Krakės. 13 val. vasariškai šiltą sekmadienį Krakių klebonas kun. Ž. Paulauskas po paveikslu sutikimo **Krakių Šv. apaštalo evangelisto Mato bažnyčioje** aukoją šv. Mišias už parapiją.

Visos dienos Krakėse buvo skiriamos įvairių socialinių grupių žmonėms. Paveikslą aplankė daugybė krakiškių, buvo meldžiamasi už Krakių Mikalojaus Katkaus gimnazijos bei jos skyrių bendruomenę, už žemdirbius ir ūkininkus, daugiavaikes šeimas, pašvęstojo gyvenimo institucijas, už ligonius, vaikus ir jaunimą, o prašant Viešpaties atgailos malonės vyko Sutaikinimo pamaldos. Krakių parapijiečiai aktyviai meldėsi ir dalyvavo kasdien aukotose šv. Mišiose, Švč. Sakramento adoracijoje. Atvyko svečių kunigų iš Kėdainių dekanato. Krakių vaikų darželio auklėtiniai piešė Šiluvos Mariją. Šių darbų parodėlė surengta bažnyčioje. Dievo Motinai Marijai giedojo parapijos vaikų chorelis.

Josvainių jaunimas

Čia vyko ir sakralinės muzikos valanda (Mindaugas Orinas, vargonai, Justina Jočytė, fleita). Spalio 4 d. *Marijos radijo* laidoje apie Šiluvos Dievo Motinos paveikslu lankymąsi parapijoje pasakojo Šv. Kotrynos vienuolyno Krakių namų vyresnioji ses. Jolanta Prialgauskaitė, Krakių gimnazijos mokytojos Veronika Žilinskienė ir Leonarda Ulinskienė bei parapijos klebonas kun. Ž. Paulauskas. Pasak klebono, daugybė parapijiečių įsigijo mažesnių Šiluvos Dievo Motinos paveikslu kopijų melstis namuose, ypač spalio mėnesį.

Parengta pagal Kėdainių Šv. Juozapo parapijos referentės Žydrės Radzevičiūtės, taip pat Ariogalos, Lesčių, Girkalnio, Krakių parapijų ir Kauno arkivyskupijos spaudos tarnybos informaciją

★ ŠILUVOS MARIJOS PAVEIKSLAS PUNSKE

Šiomet 410 metų sukaktį mininti Punsko parapija titulinius Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų atlaidus (Žolinę) šventė drauge su Šiluvos Marijos paveikslu. Šią tolimą lietuviybės salelę Lenkijos valstybėje malonėmis garsėjantis paveikslas pasiekė Punsko parapijos vikaro kun. Donato Rolskio rūpesčiu. Šiluvos Marijos užtarimo savo šeimų ir parapijų gyvavimui galėjo melsti ir kitų parapijų – Žagarių, Vidugirio, Smalėnų – tikintieji. Punske per Žolinę trumpai paviešėjo LVK delegatas užsienio lietuvių sielovadais prelatas Edmundas Putrimas. Punsko Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bažnyčioje jis aukoją šv. Mišias ir pasakė pamokslą. Pasak Punsko valsčiaus, jungiančio 33 kaimus, kuriuose iš 5 tūkst. gyventojų daugiau kaip 80 proc. yra lietuviai, viršaičio Vytauto Liškausko, Lenkijos lietuviai jau seniai laukė Šiluvos Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslu piligrimystės jų gyvenamuose kraštuose. Beje, jaunieji Punsko lietuviai iš Kovo 11-osios bendrojo lavinimo licėjaus šiemet dalyvavo ir 3 dienų piligriminiame žygyje iš Kryžių kalno į Šiluvą.

Tikintieji išlydi Šiluvos Dievo Motinos paveikslą iš Kėdainių Šv. Juozapo bažnyčios

KITI JUBILIEJAUS DARBAI IR SUMANYMAI

Padaryti daugiau, nei tik tai, ką privalome padaryti...

Įvairiuose, ypač didesniuose, arkivyskupijos gyvenimo įvykiuose, liturginių švenčių ar kitų renginių metu tenka išvysti gana daug jaunų talkininkų. Juos, dažniausiai vilkinčius ryškiais drabužiais, pastebime ir per atlaidus, ir piligriminiuose žygiuose. Šie talkininkai Bažnyčioje vadinami savanoriais, taip geriausiai atskleidžiant jų tarnystės prasmę: atiduoti Viešpačiui ir artimui tai, ką dovanai esame gavę, padaryti daugiau, nei tik tai, ką privalome padaryti (plg. popiežiaus Benedikto XVI kalbą „Apie savanorių darbą“ š. m. rugsėjo 9 d. Vienoje). Apie tokią ypač Bažnyčios vertinamą tarnystę ir jaunuosius savanorius kalbamės su **Vaida Spangelevičiūte, Kauno arkivyskupijos sielovados programų koordinatorė.**

Kokias šventes ir renginius organizuojant prireikia savanorių pagalbos? Kuo ji svarbi?

Didžiausias metų įvykis mūsų arkivyskupijoje – Šilinių atlaidai, ir daug talkininkų prireikia juos rengiant. Savanoriai ypač svarbūs piligriminiuose žygiuose į Šiluvą. Pasiryžusieji geranoriškai patalkininkauti būna reikalingi kasmet per didžiąsias šventes ir kurijos organizuojamus renginius – rengiant Kryžiaus kelią miesto gatvėmis Didįjį penktadienį, Devintinių procesiją, Ministrantų šventę. Šiemet savanorių pagalbos reikėjo Mariologiniame kongrese, pasitinkant ir išlydint šv. Teresėlės relikvijas. Jų lankymosi metu savanoriai ne tik rūpinosi tvarka, bet ir organizavo Taizė pamaldas jaunimo vigilijoje pilnutėlėje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje. Dalis jų lydėjo vežant relikvijorių į Pravieniškių įkalinimo įstaigą.

Be savanorių jau neįsivaizduoju nei vieno renginio ar šventės. Paskutiniaisiais metais ypač daug padeda Kauno kunigų seminarijos klierikai pradedant liturgija ir baigiant svečių pasitikimu ar scenos montavimu, tačiau be jaunųjų savanorių nelabai išsiverstume. Savanoriai būna pasirengę atlikti pačius įvairiausius darbus nuo šiukšlių rinkimo, šventoriaus šlavimo, balučių sėmimo po lietaus, palapinių statymo iki altoriaus puošimo, kunigų lydėjimo su skėčiais dalyti šv. Komunijos ir pan. Kita vertus, svarbu renginiuose ma-

tyti jaunus besišypsančius veidus. Šie žmonės būna pasiruošę padėti kitiems melstis, padėti džiaugtis. Visi jaučiamės saugiau, kai bet kurio galima paprašyti pagalbos ir jos sulaukti.

Dalijantis pareigomis, kai neatsirasdavo norinčių imtis vieno ar kito darbo, būdavo malonu išgirsti: „Argi mes ne savanoriai?“ arba „Ko mes čia atvažiuome?“ Jaunuoliai taip padrasindavo ar paskatindavo vienas kitą. Gražu būdavo matyti, o kartais ir pačiai prie to prisidėti, kai ryte ar pasibaigus šv. Mišioms ir savanoriai, ir seminaristai puldavo nešti kėdžių ar nupuošti altorių.

Tikriausia tai, kad daugelis mūsų savanorių padaro ne tik tai, ką privalo padaryti, bet ir daugiau, galėtų apibūdinti nuoširdžias jų pastangas šiemet, ypač per Šilines. Išrinktas vienas savanoris, atsakingas už kitus, į kurį kreipiamės, kai reikia pagalbos bet kuriame renginyje. Dabar tai Mantas Kuraitis, studijuojantis KTU, prieš keletą metų pats pirmą kartą atvykęs į Šiluvą savanoriu. Puiku, kai atsakingas žmogus sugeba ne tik prisiimti atsakomybę, bet ir būti visur, kur prireikia. Gera dirbti su žmonėmis, kurie supranta iš pusės žodžio ar žvilgsnio, kuriais gali pasitikėti. O tai ypač svarbu netikėtose situacijose, kai reikia skubiai ką nors nuspręsti ir pakeisti, kai nelabai lieka laiko diskusijoms. Pavyzdžiui, pablogėjus orui, nors viskas paruošta, pasi-

rengti šventas mišias iš aikštės perkelti į Bazilikos vidų.

Ką šie jaunuoliai veikia kitu metu? Juk ši tarnystė epizodiška?

Dauguma savanorių studijuoja Kaune, nors šiemet buvo kelios merginos iš Alytaus, pernai – iš Kalvarijos. Šis jaunimas renkasi prie Kauno piligrimystės pasirengimo centro. Beveik pusė savanorių talkina ne vienerius metus ir kaskart ateina naujų. Dalis jų dar yra vyresniųjų klasių moksleiviai, tačiau daugiausia talkininkauja studentai iš Vytauto Didžiojo universiteto, Kauno technologijos universiteto, Kauno medicinos universiteto, Lietuvos žemės ūkio veterinarijos akademijos. Šiemet per Šilines pirmą kartą Šiluvoje buvo pastatyta palapinė, pavadinta „Informacijos centru“. Čia talkininkavo VDU Katalikų teologijos fakulteto studentai, mielai teikę atlaidų maldininkams informaciją, supažindavę su arkivyskupijos institucijomis ar pan.

Kviesdami savanorius pageidaujame, kad jaunimas turėtų 18 metų, tačiau visada būna išimčių. Pagrindiniai mūsų savanoriai – jaunuoliai nuo 16 iki maždaug 27 metų amžiaus.

Dėl kokių motyvų ateinama savanoriškai padirbėti?

Šių jaunuolių motyvai, ypač pasaulio akimis žiūrint, ne visiems galėtų

būti suprantami. Už savanorišką darbą jie negauna jokio materialaus atlygio. Nepaisant to, pvz., per Šilines, kasdien keldavosi taip anksti, kad 7 val. ryto jau būdavo aikštėje ir taip iki vakaro, dešimt dienų. Nuostabu, kad yra jaunų žmonių, kurie nori eiti tikėjimo kelionėje drauge, pasitarnauti kitam, dalyvauti bendroje šventėje. Šiame darbe pati dirbu jau treči metai, teko prisidėti rengiant trejus atlaidus. Pastarieji metai buvo išskirtiniai daugeliu aspektų, ypač savanorių tarpusavio bendravimu. Jautėmės kaip šeima, gal dėl to ir išsiskiriant paskutinį atlaidų vakarą bei atsisveikinant ne vieno akyse matėsi ašaros.

Įdomu, ką ši nesavanaudiška tarnystė duoda jiems patiems?

Nors kūnas buvo ir pavargęs, gal kai kurie grįžo ir neišsimiegoję, pailsę nuo žmonių ar darbo, bet, manau, atsigavę dvasiškai, radę bendraminčių ir bendrakeleivių tikėjimo kelionėje. Išties dalydamiesi įspūdžiais jie sakosi paaugę, džiaugiasi galėję kažką duoti kitiems, bet kartu jaučiasi patys daug gavę. Dauguma Šilinių savanorių jau prašė juos užrašyti kitiems metams. Šiomet kas rytą po pirmųjų darbų ir pusryčių visi, kas tik tuomet būdavome laisvesni, drauge su seminaristais rinkdavomės į bendrą maldą ir dienos įvadą, kurį dažniausiai rengdavo kun. Artūras Kazlauskas. O patį pirmąjį rytą per atlaidus visiems tik susirinkus, Šiluvos klebonas kun. Erastas Murauskas kalbėjo apie savęs priėmimą, atidavimą, tarnavimą. Tokie dvasiniai stabtelėjimai turbūt labiausiai ir padėdavo, kai būdavo sunku ar nesinorėdavo šypsotis ar priimti kitą tokį, koks jis yra. Ne tik prašoma savanorių pagalbos: rūpinamasi bent šiek tiek prisidėti prie jų dvasinio augimo.

Be pasirengimo renginiams ir jų aptarimo bent kartą per metus savanoriai kviečiami į bendrą maldą bei pasidalijimą kurijoje. Tokie susitikimai vyksta prieš Kalėdas, kai kiekvienas iš mūsų bandome pažvelgti į praėjusius metus ir pasiruošti naujiems. Pernai prieš Kalėdas drauge su arkivyskupu Sigitu

Tamkevičiumi šventėme Eucharistiją, dalijomės savo įspūdžiais, džiaugiamės, kad tokiems susitikimams ganytojas skiria dėmesio. Šiame susitikime dalyvavo ir kun. A. Kazlauskas, vienas iš tų kunigų, kuris padeda savanoriams augti ir atrasti tikrąjį tarnavimo ir savanorystės turinį. Džiaugiuosi, kad savanoriai yra tie, su kuriais galima dalytis ne tik darbais, bet ir tikėjimo patirtimi ir sunkumais. Pabuvus su jaunu aiškiai

draugų. Kai kurie savanoriai yra ne tik „mūsų“: burdamiesi piligrimystės pasiruošimo centre, keliauja į Taizė susitikimus, patys organizuoja stovyklas ar rekolekcijas jaunimui. Kartais žvelgdama į juos pagalvoju: Dieve, kaip mes ten viską padarysime... Tačiau dabar galiu dėkoti kiekvienam iš jų ir pasakyti, kad po renginio matau vis didesnę jų nuolankumą, pasišventimą, kuris stebina ne tik mane.

Jaunieji arkivyskupijos savanoriai apdovanoti naujuoju Katekizmu (santrauka)

matyti, kaip, tarnaujant kitiems, keičiasi ir pačių gyvenimas.

Ką gražaus, skirtinga nei dabar įprasta, galėtumėte pasakyti apie jaunimą, pasiremdama ne vienu metų bendravimo su juo patirtimi?

Šie metai buvo išskirtiniai ir tuo, kad per Šilines savanorių buvo kaip niekada daug. Šiomet panoro padėti 30 ir ne visus norinčius galėjome priimti. Įvyko mažas stebuklas: į daugelio požiūrį, kad nėra „normalaus“, tikinčio ir pasiaukojančio jaunimo, šie žmonės buvo tikrasis atsakymas. Tai puikus pavyzdys, kaip jaunimas, atradęs Dievą, Bažnyčią ir vienas kitą, gali eiti ir tarnauti kartu, tik svarbu tokiems žmonėms parodyti, kad mums jų tikrai nuoširdžiai reikia, kad jiems yra vietos Bažnyčioje ir jie jai labai reikalingi.

Laikau privilegija, kad galiu matyti, kaip šie žmonės auga, mokosi imtis atsakomybes, o po keleto metų atsiveda

Po šiųmečių atlaidų nebijočiau prisiminti Šventojo Rašto vietos, kur kalbama: „Žiūrėkite, kaip jie myli vieni kitus“; taip galima pasakyti apie Šilinių savanorius ir visą pasirengimo komandą. Šiomet man stipriai paliudyta, kaip Dievas veda į vienybę skirtingus žmones, bet tik tada, kai jie nori bendro visų gėrio, siekia vieno tikslo, pvz., kad ir to, jog atvykusiems į Šiluvą maldininkams būtų geriau. Tai teikia džiaugsmo ir vilties, ypač rengiantis kitąmet švęsti Šiluvos Švč. Mergelės Marijos apsireiškimo 400 metų Jubiliejų.

Ačiū už pokalbį.

Kalbėjosi Dalė Gudžinskienė

RENGINIAI IR ŠVENTĖS PASITINKANT ŠILUVOS JUBILIEJŲ

2007 m. lapkritis – 2008 m. vasaris

MARIJOS DIENA ŠILUVOJE –

Vasario 13 d. Jurbarko dekanato piligriminė kelionė

* ŠILUVOS MARIJOS PAVEIKSLO KELIONĖ

KĖDAINIŲ DEKANATE iki gruodžio 2 d.

Spalio 28 d. – lapkričio 3 d. Paberžė

Lapkričio 3–4 d. Surviliškis

Lapkričio 4–11 d. Labūnava

Lapkričio 11–18 d. Šventybrastis

Lapkričio 18–25 d. Gudžiūnai

Lapkričio 25 d. – gruodžio 1 d.

Kėdainių Šv. Jurgio bažnyčia

Gruodžio 1–2 d. Apytalaukis

UKMERGĖS DEKANATE gruodžio 2 d. – vasario 17 d.

Gruodžio 2–9 d. Ukmergės Šv. apaštalu

Petro ir Povilo bažnyčioje

Gruodžio 9–16 d. Ukmergės

Švč. Trejybės bažnyčioje

Gruodžio 16–22 d. Pašilė

Gruodžio 22–23 d. Pabaiskas

Gruodžio 23–30 d. Vidiškiai

Gruodžio 30 d. – sausio 5 d. Kurkliai

Sausio 5–6 d. Taujėnai

Sausio 6–12 d. Kavarskas

Sausio 12–13 d. Užunvėžiai

Sausio 13–20 d. Balninkai

Sausio 20–26 d. Lyduokiai

Sausio 26–27 d. Žemaitkiemis

Sausio 27 d. – vasario 3 d. Deltuva

Vasario 3–10 d. Siesikai

Vasario 10–17 d. Vepriai

Jubiliejui skirtus puslapius skaitykite atnaujintoje Šiluvos svetainėje

www.siluva.lt

PAMALDOS ŠILUVOJE

ŠVENTOSIOS MIŠIOS

BAZILIKOJE

Sekmadieniais **8, 10 ir 12 val.**

Šeštadieniais **10 val.**

Šiokiadieniais **12 val.**

Kiekvieną mėnesio 13 dieną **9, 12 val.**

KOPLYČIOJE

Šiokiadieniais ir šeštadieniais

vasaros laiku **19 val.**

Kiekvieną mėnesio 13 dieną **8, 10 val.**

ROŽINIO MALDA

Šeštadieniais Bazilikoje **14 val.**

Kasdien prieš vakaro šv. Mišias

Šiluvos istorija – vienoje knygoje

Stasys Yla. Šiluva Žemaičių istorijoje
Kauno arkivyskupijos kurija, 2007 – 446 p.

Kunigo Stasio Ylos knyga su nuotraukomis ir priedais – Šiluvos istoriją atspindinčiais dokumentais Lietuvoje pasirodo pirmą kartą. Čia spausdinama 1970 m. JAV išleista veikalo pirma dalis ir antros dalies rankraštis.

TURINYS

<i>Arkivysk. Dominique Mamberti</i> „Per Mariją Dievas įžengė į istoriją“	1
„Steigiu Šilė... bažnyčią“	3

Atrasti naują gyvenimą Jėzuje Kristuje

<i>Kun. lic. Robertas Šalaševičius</i> Marijos bendradarbiavimas mūsų išganyme	4
---	---

Mariologinis kongresas

Kad Šiluvos Marijos žinia suspindėtų visu grožiu	5
--	---

Švč. Mergelės Marijos Gimimo atlydai Šiluvoje

Dievo gailėstingumo ir gyvo tikėjimo šventė	7
<i>Arkivysk. Sigitas Tamkevičius</i> „Marijos šventėje visa širdimi ir siela Kristui giedokime“	10

Eucharistiniai kongresai ir šventės

Eucharistijos šventės – Dievo artumas šiandien	11
--	----

Piligriminės kelionės į Šiluvą

Nenustoti pasitikėti Dievo vedimu	14
<i>Inesė Ratnikaitė</i> Trys ėjimo dienos Viešpaties link...	16
<i>Ses. Regina Baltikauskaitė SJE</i> Dvasinės permainos ir atgavos patyrimas	17

Šiluvos Marijos paveikslo kelionė

Marija priimama kaip brangus svečias	18
--------------------------------------	----

Kiti Jubiliejaus darbai ir sumanymai

Padaryti daugiau, nei tik tai, ką privalome padaryti...	22
---	----

Renginiai ir šventės pasitinkant Šiluvos Jubiliejų

	22
--	----

Šiluvos žinia.

Parengė ir išleido Kauno arkivyskupijos kurija. Redaktorė Dalė Gudžinskienė, dailininkė Silvija Knezekytė.

Leidinyje panaudotos Ž. Birbilo, D. Chmieliausko, A. Kazlos, S. Knezekytės, R. Šaknio, D. Šmerauskaitės ir parapijų archyvų nuotraukos. Informacijos laukiama el. p. info@kn.lcn.lt, tel. (37) 40 90 25.

2007 m. © Kauno arkivyskupija. Rotušės a. 14 A, Kaunas